

Creative
Europe
Desk Polska

nr 3/2021

Magazyn

Creative Europe Desk Polska

04

VARIA

- 04 Podsumowanie działań programu Kreatywna Europa w 2020 roku w raporcie Komisji Europejskiej
- 06 Nowe kraje dołączyły do programu Kreatywna Europa
- 06 MusicAIRE – nowy program wsparcia dla europejskiego sektora muzyki
- 06 Music Moves Europe Awards 2022
- 07 Europa Nostra Awards 2021 – laureaci *grand prix* i nagrody publiczności
- 08 Aktualna lista projektów nominowanych do Nagrody im. Mies van der Rohego 2022
- 09 New European Bauhaus Prizes – znamy zwycięzców
- 10 Europejskie Forum Filmowe 2021 dostępne online
- 12 Europejskie Nagrody Filmowe 2021
- 14 W kierunku wysokiej jakości kultury architektury – raport europejski
- 14 i-Portunus Houses – wyniki naborów

I5

INICJATYWY I WSPÓŁORGANIZACJE

- 15 Studio Nowe Horyzonty – 12 lat wspierania młodych twórców
- 18 Filminteractive Festival 2021
- 20 Relacja z warsztatów „Od pomysłu... do projektu”

21

ROZMOWY

- 21 „Partnerstwo budujemy dla projektu, a nie dla grantu” – rozmowa z Witkiem Hebanowskim, prezesem fundacji Inna Przestrzeń, realizatorem dwóch projektów w ramach programu Kreatywna Europa 2014–2020
- 24 Rozmowa z Jerzym Moszkowiczem, dyrektorem Międzynarodowego Festiwalu Filmów Młodego Widza Ale Kino!

28

DOFINANSOWANE PROJEKTY

- 28 Porozmawiajmy o szkoleniach: EAVE Marketing
- 30 „ZEF Filmowe Okno na Europę” – projekt nagrodzony w ramach inicjatywy Collaborate to Innovate

Szanowni Państwo,

kolejny rok dobiega końca. Jak zawsze w grudniu na Państwa ręce kładziemy ostatni numer naszego magazynu. A w nim tradycyjnie garść informacji o europejskich nagrodach dla projektów z dziedziny muzyki, architektury, dziedzictwa narodowego i filmu, opisy współorganizacji i spotkań realizowanych przez zespół Creative Europe Desk Polska oraz rozmowy z beneficjentami programu Kreatywna Europa.

Na łamach tego wydania przybliżamy dwie nasze wieloletnie współpracy – program szkoleniowy dla producentów i reżyserów Studio Nowe Horyzonty+, organizowany już od 12 lat przez Stowarzyszenie Nowe Horyzonty, oraz 11. edycję Filmteractive – festiwalu i konferencji o sztuce, nowych technologiach i nowatorskim marketingu. Podsumowujemy też warsztaty online „Od pomysłu... do projektu”, zorganizowane specjalnie z myślą o przygotowaniu wnioskodawców komponentu Kultura do kompleksowego zrozumienia procesu opracowania wysokiej jakości europejskiego projektu kulturalnego.

Zachęcamy do zapoznania się z naszymi dwoma rozmówcami – Witkiem Hebanowskim, prezesem fundacji Inna Przestrzeń, oraz Jerzym Moszkowiczem, dyrektorem Międzynarodowego Festiwalu Filmów Młodego Widza Ale Kino!, którzy opowiadają o prowadzonych przez siebie fascynujących przedsięwzięciach. Na kolejnych stronach znajdą Państwo również trzeci odcinek z cyklu „Porozmawiajmy o szkoleniach”. O EAVE Marketing opowiada nam związana z firmą dystrybucyjną M2 Films Aleksandra Ziółkowska.

Życzymy przyjemnej lektury.
Do zobaczenia w nowym roku!

Zespół Creative Europe Desk Polska

CREATIVE EUROPE

Podsumowanie działań programu Kreatywna Europa w 2020 roku w raporcie Komisji Europejskiej

Komisja Europejska opracowała raport „Creative Europe Monitoring Report 2020”, podsumowujący ostatni rok działań programu Kreatywna Europa.

Publikacja przedstawia najważniejsze osiągnięcia i działania programu Kreatywna Europa podjęte w 2020 roku na rzecz wspierania różnorodności kulturowej i przedsięwzięć o wysokiej wartości artystycznej, a także wprowadzania innowacji i wzrostu konkurencyjności europejskich sektorów kultury, kreatywnego i audiowizualnego. Podsumowane zostały inicjatywy, nagrody oraz nowe działania realizowane w ramach programu w 2020 roku.

Sprawozdanie rozpoczyna się od podkreślenia kluczowych inicjatyw politycznych podjętych w 2020 roku przy wsparciu programu, również w kontekście przeciwdziałania skutkom pandemii koronawirusa i obostrzeniom wprowadzonym w związku z nią. Raport porusza kwestie przygotowań do nowej edycji programu, omawia horyzontalne i sektorowe priorytety oraz przybliża nowe inicjatywy dla sektorów kultury i kreatywnych. Przedstawiono, w jaki sposób polityka została przełożona na praktykę poprzez skuteczne wdrażanie programu Kreatywna Europa – wspieranie współpracy ponad granicami, łączenie małych i dużych organizacji. W publikacji znajduje się również przegląd dotacji w podziale na schematy. Dalej raport wskazuje na postępy w realizacji ogólnych celów programu, polegających między innymi na ochronie różnorodności kulturowej i wzmacnianiu konkurencyjności. Na kolejnych stronach scharakteryzowano komponenty MEDIA, Kultura i część międzysektorową oraz przedstawiono przykłady najciekawszych projektów dofinansowanych w ich ramach.

Rok 2020 był ostatnim rokiem poprzedniej, siedmioletniej edycji programu, dlatego „Creative Europe Monitoring Report 2020” przedstawia również krótkie podsumowanie i statystyki związane z edycją programu Kreatywna Europa na lata 2014–2020 oraz zbiera największe sukcesy i najciekawsze inicjatywy z ubiegłych lat.

Zachęcamy do lektury publikacji.

Tekst raportu dostępny na stronie programu Kreatywna Europa:

kreatywna-europa.eu/wp-content/uploads/2021/09/Creative-Europe-2020-raport.en_.pdf.

PODSUMOWANIE NAJWAŻNIEJSZYCH OSIĄGNIĘĆ PROGRAMU KREATYWNA EUROPA W LATACH 2014–2020

Wykorzystanie dostępnego budżetu wyniosło prawie **100%**, ogółem **1 487 619 769 euro**.

Na ponad **32 000** kwalifikujących się wniosków przyznano **13 476** dotacji (praktycznie wszystkie z nich przyniosły korzyści więcej niż jednej organizacji).

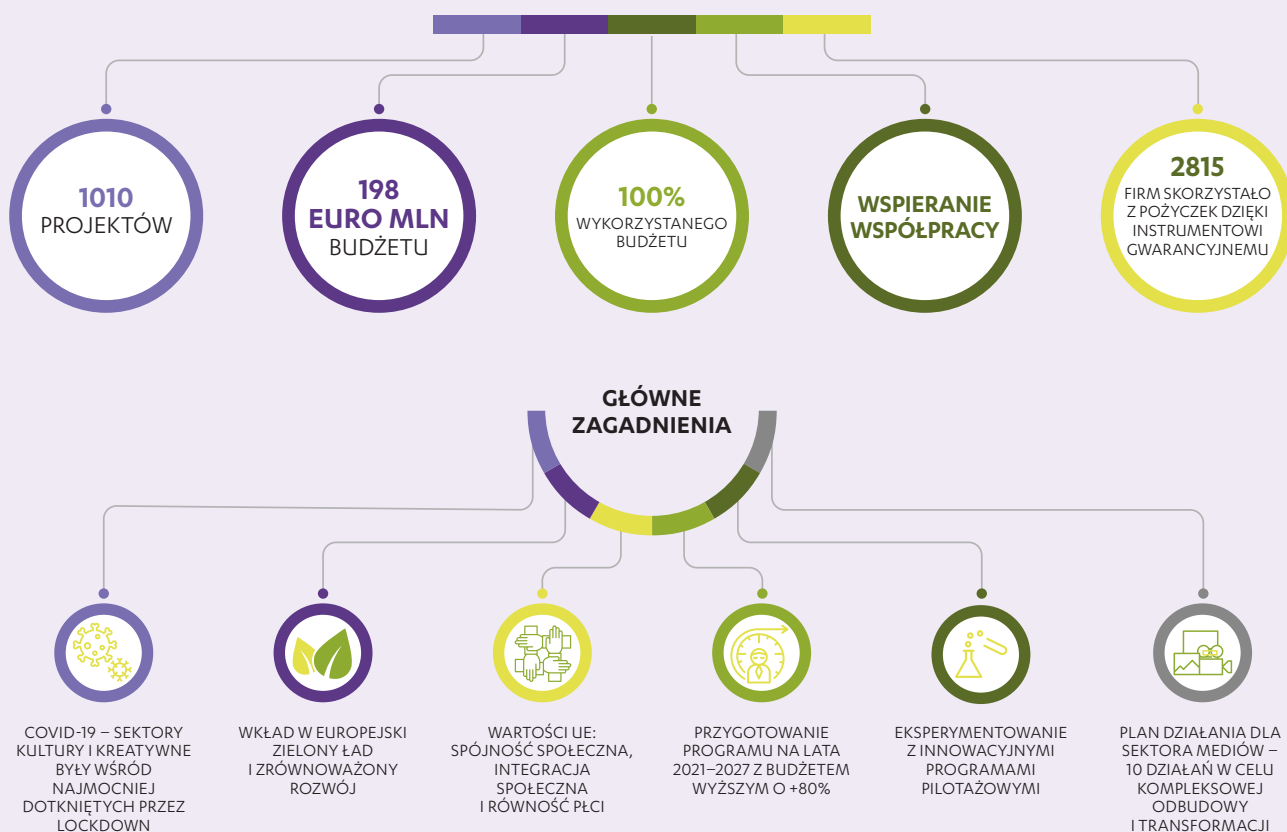
4362 małych i średnich przedsiębiorstw zaciągnęło kredyt komercyjny na realizację swoich projektów dzięki wspieraniu przez program Kreatywna Europa instrumentowi gwarancyjnemu dla sektorów kultury i kreatywnych.

Kreatywna Europa wsparła:

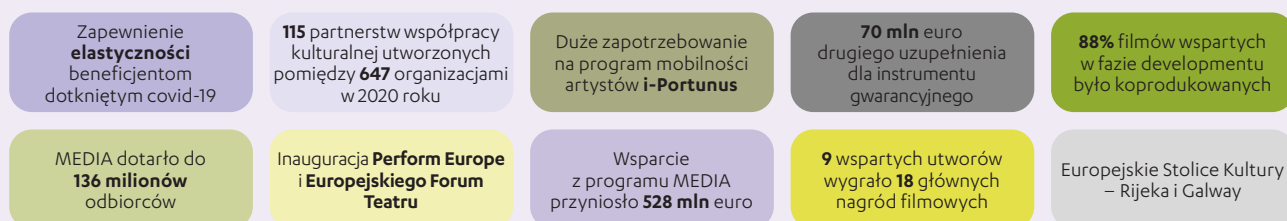
- szkolenia dla ponad **16 000** profesjonalistów
- 647** partnerstw współpracy kulturalnej, utworzonych pomiędzy **3769** organizacjami z Europy
- development i dystrybucję ponad **5000** filmów
- działalność **1144** kin
- tłumaczenie **3500** książek z całej Europy.

KREATYWNA EUROPA W 2020 ROKU

OSIĄGNIĘCIA W 2020 ROKU

WZMOCNIENIE KONKURENCYJNOŚCI ORAZ PROMOCJA RÓŻNORODNOŚCI

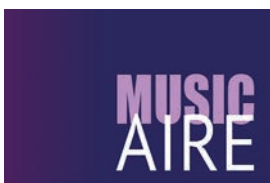
Na podstawie wykresu z raportu Komisji Europejskiej.

Nowe kraje dołączyły do programu Kreatywna Europa

W ostatnich kilku miesiącach powiększyło się grono państw uczestniczących w programie Kreatywna Europa. We wrześniu podpisane zostało porozumienie, które dało możliwość udziału w szerokiej gamie programów europejskich Islandii, Lichtensteinowi i Norwegii. Uczestnictwo państw EFTA w programach Unii Europejskiej jest ważnym elementem ich integracji na rynku wewnętrznym i kluczowym instrumentem współpracy między państwami członkowskimi a Unią Europejską w różnych obszarach.

Podczas październikowego szczytu, który odbył się w Kijowie, Unia Europejska i Ukraina potwierdziły silne partnerstwo i zaangażowanie na rzecz wzmocnienia stowarzyszenia politycznego i integracji gospodarczej. Podpisano trzy kluczowe umowy o współpracy, w tym umowę o przystąpieniu Ukrainy do programu Kreatywna Europa. Ukraińskie organizacje kulturalne i kreatywne mogą teraz uczestniczyć w komponencie Kultura na takich samych warunkach jak podmioty z państw członkowskich UE. W ramach komponentu MEDIA ukraińskie podmioty mogą aplikować w schematach *Fostering European Media Talents and Skills*, *European Festivals* oraz *Audience Development & Film Education*.

MusicAIRE – nowy program wsparcia dla europejskiego sektora muzyki

Inova+ i Europejska Rada Muzyczna (EMC) ogłosiły rozpoczęcie prac nad przygotowaniem nowego programu dotacyjnego dla sektora muzycznego – **MusicAIRE**, który będzie realizowany w ramach inicjatywy Music Moves Europe. Jego głównym założeniem będzie wsparcie sektora muzycznego i pomoc w odbudowie po pandemicznym kryzysie. Całkowity budżet nowego programu został zaplanowany na 2,2 mln euro. Zgodnie z założeniami pierwsze nabory projektów zostaną ogłoszone już w styczniu 2022 roku, a kolejne na jesieni. Maksymalna kwota dofinansowania wyniesie 55 000 euro na projekt, czas jego realizacji nie będzie mógł przekroczyć 12 miesięcy.

Prace nad programem składają się z kilku etapów. Najpierw wśród przedstawicieli branży muzycznej została przeprowadzona ankieta, dzięki której zebrano informacje o aktualnych potrzebach sektora. Kolejnym krokiem były spotkania typu *think tank*, podczas których reprezentanci świata muzyki zostali zaproszeni do debaty, omówili i przeanalizowali wyniki ankiety. Na podstawie ich sugestii i wyników rozmów powstaną otwarte zaproszenia do składania wniosków.

Więcej informacji: www.emc-imc.org/projects/musicaire/.

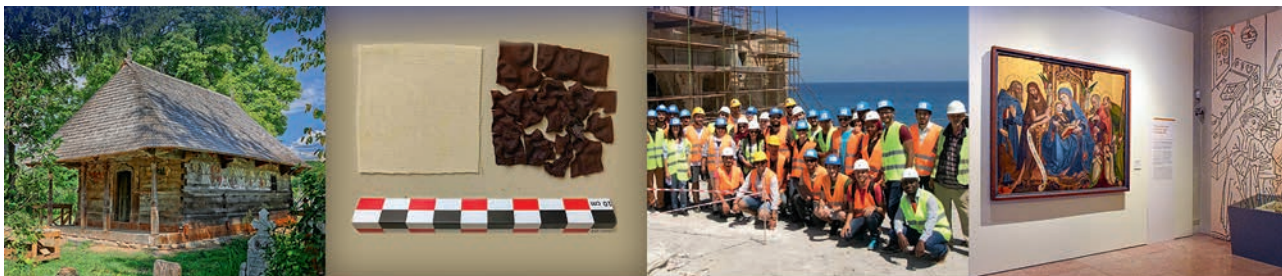
Music Moves Europe Awards 2022

Music Moves Europe Awards to nagroda przyznawana wschodzącym europejskim artystom tworzącym muzykę popularną i współczesną. Wyróżnienie ma wesprzeć ich kariery, rozpoznawalność i dotarcie do szerszej publiczności. Wśród laureatów i laureatek tej nagrody są tak znani i rozpoznawalni dziś artyści, jak m.in. Adele, Mariza, Katie Melua, Lykke Li, Emeli Sandé, Kodakid oraz Alvaro Sorel.

Do nagrody Music Moves Europe Awards 2022 nominowani zostali: Alina Pash (Ukraina), Anna (Włochy), Balkan Taksim (Rumunia), Blanks (Holandia), Denise Chaila (Irlandia), Дєва (Węgry), DORA (Hiszpania), Francis of Delirium (Luksemburg), Friedberg (Austria), JADA (Dania), Ladaniva (Armenia), Meskerem Mees (Belgia), Mezerg (Francja), Nenny (Portugalia) oraz Zoe Wees (Niemcy).

Międzynarodowe jury wybierze spośród nich pięciu najlepszych twórców i wykonawców, a jeden z nich zostanie uhonorowany Grand Jury Award. Ponadto przyznana zostanie nagroda publiczności, oparta na wyniku głosowania online. Zwycięzców poznamy podczas ceremonii Music Moves Europe Awards, która odbędzie się 20 stycznia 2022 r. w Holandii.

Nagroda jest organizowana ze wsparciem programu Kreatywna Europa, komponentu Kultura.

GRAND PRIX & PUBLIC CHOICE AWARD WINNERS 2021

Europa Nostra Awards 2021 – laureaci *grand prix* i nagrody publiczności

23 września 2021 roku w siedzibie Fundacji Giorgio Cini w Wenecji odbyła się ceremonia wręczenia nagród Unii Europejskiej w dziedzinie dziedzictwa europejskiego – Europa Nostra Awards 2021. Podczas uroczystości przedstawiciele Komisji Europejskiej i stowarzyszenia Europa Nostra z dumą ogłosili czterech laureatów *grand prix* oraz laureata nagrody publiczności, którzy zostali wybrani spośród 24 tegorocznych finalistów z 18 krajów europejskich. Ceremonia była jednym z głównych punktów Europejskiego Szczytu Dziedzictwa Kulturowego 2021, który odbywał się w tym czasie w tym włoskim mieście.

Laureatami *grand prix* 2021 zostali:

- **Drewniany kościół w wiosce Urși, hrabstwo Vâlcea (Rumunia)** – piękny, XVIII-wieczny budynek, który został wzorowo odrestaurowany przy użyciu tradycyjnych materiałów i technik.
- **FIBRANET, FIBRes in ANcient European Textiles (Dania, Grecja)** – innowacyjny projekt badawczy dostarczający nowej wiedzy na temat degradacji dawnych włókien, zarówno informujący o praktyce archeologicznej, jak i wspierający poszukiwania rozwiązań problemu odpadów produkowanych przez przemysł modowy i tekstylny.
- **Komitet Techniczny ds. Dziedzictwa Kulturowego (Cypr)** – powołany w 2008 roku przez przywódców Greków cypryjskich i Turków cypryjskich pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych, który z powodzeniem odrestaurował ponad 70 zabytków, wykorzystując dziedzictwo kulturowe jako potężne narzędzie pojednania i pokoju.
- **The Invention of a Guilty Party, Trento (Włochy)** – przykładowa wystawa ukazująca znaczenie historycznego przypadku antysemityzmu we współczesnych rozmowach na temat dyskryminacji i nietolerancji w dzisiejszej Europie, stymulująca krytyczną refleksję nad siłą propagandy i fałszu.

Nagrodę publiczności 2021 roku otrzymał drewniany kościół w wiosce Urși (Rumunia), który wskazano blisko siedem tysięcy razy podczas głosowania online.

– Serdecznie gratuluję zwycięzcom European Heritage Awards – Europa Nostra Awards 2021 ich sukcesu i niezwykłego wkładu w naszą europejską kulturę. Dalekosiężny wpływ zwycięzców ilustruje nieoceniony wkład dziedzictwa kulturowego w nasze społeczeństwo, gospodarkę i środowisko. (...) Mam nadzieję, że te nagrody pomogą rozkwitnąć waszym znakomitym projektom i odegrać jeszcze ważniejszą rolę w odbudowie naszej Europy – powiedziała Marija Gabriel, europejska komisarz ds. innowacji, badań naukowych, kultury, edukacji i młodzieży.

Podczas uroczystości poznaliśmy także dwóch zwycięzców nagrody specjalnej Ilucidare 2021, którymi zostali:

- **HAP4MARBLE, Marble Conservation by Hydroxyapite (Włochy)** – za doskonałość w innowacjach opartych na dziedzictwie.
- **Muzea UE-LAC**, muzea, społeczność i zrównoważony rozwój w Europie, Ameryce Łacińskiej i na Karaibach (Wielka Brytania) – za doskonałość w międzynarodowych stosunkach opartych na dziedzictwie.

Zwycięzcy będą mieli wyjątkową dołączenia do Ilucidare Champions, programu wsparcia dostosowanego do ich potrzeb, zachęcającego do jeszcze efektywniejszej pracy i dalszego rozwoju, z udziałem europejskich i międzynarodowych ekspertów, a także partnerów konsorcjum Ilucidare.

Aktualna lista projektów nominowanych do Nagrody im. Mies van der Rohego 2022

Lista obiektów nominowanych do najważniejszej europejskiej nagrody architektonicznej – imienia Mies van der Rohego została rozszerzona. Ze względu na pandemię proces ogłaszania nominacji został w tym roku wydłużony i podzielony na dwie fazy: pierwsza obejmuje obiekty ukończone od października 2018 roku do października 2020 roku, druga – od listopada 2020 roku do kwietnia 2021 roku. W lutym 2021 roku poznaliśmy pierwszą listę nominowanych, znalazło się na niej 449 projektów, w tym 20 z Polski (pisaliśmy o tym w „Magazynie CED” nr 1/2021).

We wrześniu br. Fundacja Mies van der Rohego ogłosiła, że do tegorocznej listy nominowanych dodanych zostało 85 kolejnych obiektów, których budowa zakończyła się w ostatnich miesiącach. Na zaktualizowanej liście znalazło się pięć dodatkowych prac architektonicznych z Polski. **W tym roku do udziału w konkursie zakwalifikowano aż 532 projekty z 41 krajów, najwięcej z Hiszpanii – 39 projektów. Następne w kolejności są: Francja – 33 projekty, Niemcy – 29, Belgia – 26, Polska – 25, a Portugalia – 22.**

Po drugiej fazie nominacji na liście kandydatów do uzyskania nagrody znajduje się aż 25 realizacji z Polski. Do 20 obiektów nominowanych w pierwszej fazie dołączyły:

- dom jednorodzinny – Origami House w Toruniu
- przedszkole zbudowane przez stowarzyszenie Pro Liberis Silesiae w Opolu
- pawilon edukacyjny „Kamień” w Warszawie
- Cukrownia Żnin
- Sanatorium Gurewicza w Otwocku.

W styczniu 2022 roku zostanie ogłoszona krótka lista nominowanych, czyli ścisłych finalistów, a ostatecznych zwycięzców poznamy dopiero w kwietniu 2022 roku.

Więcej informacji na temat Nagrody im. Mies van der Rohego, wraz z pełną listą nominowanych projektów i ich opisami, znajduje się na stronie **www.miesarch.com**.

Nagroda Unii Europejskiej w dziedzinie architektury współczesnej im. Mies van der Rohego została zainicjowana w 1987 roku w wyniku porozumienia pomiędzy Parlamentem Europejskim a radą miasta Barcelona, a od 2001 roku jest współorganizowana przez Fundację Mies van der Rohe i Komisję Europejską. Przyznawana jest co dwa lata pracom ukończonym w ciągu poprzednich dwóch lat. Głównymi jej celami są: osiągnięcie dogłębnego zrozumienia zmian zachodzących w środowisku budowlanym Europy, wyróżnienie i pochwalenie doskonałości oraz innowacji w dziedzinie architektury, a także zwrócenie uwagi na ważny wkład europejskich profesjonalistów w rozwijanie nowych pomysłów przy niezaprzeczalnym wsparciu ze strony klientów i zaangażowaniu osób, które będą końcowymi użytkownikami tych obiektów.

New European Bauhaus Prizes

– znamy zwycięzców

We wrześniu 2021 roku ogłoszeni zostali laureaci pierwszej edycji New European Bauhaus Prizes. Na konkurs wpłynęło ponad dwa tysiące zgłoszeń z całej Unii Europejskiej i spoza niej, dotyczących tworzenia estetycznych, zrównoważonych i sprzyjających integracji społecznej miejsc i rozwiązań.

W wyniku publicznego głosowania spośród zgłoszonych projektów i koncepcji wyłoniono 60 najciekawszych. Następnie jury, złożone z oficjalnych partnerów New European Bauhaus (Nowego Europejskiego Bauhausu),

wybrało zwycięzców w 10 kategoriach. Dodatkowo w każdej kategorii przyznano tytuły **New European Bauhaus Awards** istniejącym, już ukończonym przedsięwzięciom i projektom oraz **New European Bauhaus Rising Stars** koncepcjom lub pomysłom zgłoszonym przez kandydatów w wieku do 30 lat.

Tak duże zainteresowanie konkursem świadczy o tym, że inicjatywa spełnia swoje założenia i stanowi przestrzeń do wymiany doświadczeń dla architektów, projektantów, inżynierów, artystów i naukowców.

Laureatami New European Bauhaus Prizes 2021 w poszczególnych kategoriach zostali:

Techniki, materiały oraz procesy budowlane i projektowe

- NEB Award: ERDEN PURE WALLS (Austria)
- NEB Rising Star: MIESZKANIE W ZAMKNIĘTEJ PRZESTRZENI (Hiszpania)

Budowanie zgodnie z zasadą obiegu zamkniętego

- NEB Award: WISZĄCE OGRODY (Hiszpania)
- NEB Rising Star: DOM NIEWYTWARZAJĄCY ODPADÓW (Słowenia)

Rozwiązania z zakresu wspólnej ewolucji środowiska budowlanego i przyrody

- NEB Award: ROSANA (Niemcy)
- NEB Rising Star: NEST (Hiszpania)

Zrewitalizowane przestrzenie miejskie i wiejskie

- NEB Award: LA FÁBRICA DE TODA LA VIDA (Hiszpania)
- NEB Rising Star: EKODZIELNICA PORTO DI MARE (Włochy)

Produkty i styl życia

- NEB Award: PLATFORMA ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU AYR (Portugalia)
- NEB Rising Star: MATERIEUNITE (Włochy)

Zachowane i przekształcone dziedzictwo kulturowe

- NEB Award: DACH XIFRÉ – „UNOSZĄCY SIĘ” DZIKI OGRÓD (Hiszpania)
- NEB Rising Star: MODERNIZACJA OBIEKTU UNESCO W IVREI (Włochy)

Wymyślone na nowo miejsca spotkań i interakcji

- NEB Award: OGRÓD ULIA (Hiszpania)
- NEB Rising Star: ODBUDOWA SPOŁECZNA PO KATASTROFIE (Włochy)

Mobilizacja kultury, sztuki i społeczności

- NEB Award: ESSERI URBANI (Włochy)
- NEB Rising Star: PRZESTRZEŃ PONOWNIE ŁĄCZĄCA OBYWATELI Z MIASTAMI (Hiszpania)

Modułowe, elastyczne i mobilne rozwiązania ułatwiające życie

- NEB Award: APROP CIUTAT VELLA (Hiszpania)
- NEB Rising Star: MIESZKANIA DLA OSÓB BEZDOMNYCH (Dania)

Interdyscyplinarne modele kształcenia

- NEB Award: STUDIA Z PROJEKTOWANIA, UNIVERSIDAD DE NAVARRA (Hiszpania)
- NEB Rising Star: KLASSE KLIMA (Niemcy)

Zdobywcy New European Bauhaus Awards otrzymali po 30 tysięcy euro, a w ramach European Bauhaus Rising Stars przyznano nagrody o wartości 15 tysięcy euro każda, w uznaniu dla koncepcji i pomysłów opracowanych przez młode talenty poniżej 30. roku życia.

Nowy Europejski Bauhaus to ruch na rzecz zrównoważonego projektowania, uwzględniającego wiedzę naukową, technologię, kulturę i sztukę, przyjaznego dla środowiska, dostosowanego do lokalnych potrzeb i dostępnego dla każdego. Nowe projektowanie ma realizować cele Europejskiego Zielonego Ładu, przyczyniać się do osiągnięcia przez Europę neutralności klimatycznej maksymalnie do 2050 roku oraz opierać się na gospodarce o obiegu zamkniętym, produkującej minimum odpadów, przeciwdziałającej degradacji różnorodności biologicznej. Inicjatywa zrzesza architektów, inżynierów, projektantów, artystów, naukowców, przedsiębiorców w poszukiwaniu m.in. nowych form architektury i nowych technik budowania, wykorzystujących naturalne materiały i inteligentne technologie, efektywnych energetycznie. Zrównoważone projektowanie w ramach nowego Bauhausu ma przyczynić się nie tylko do tworzenia przyjaznych do życia przestrzeni, ale przede wszystkim – do zatrzymania czy ograniczenia zmian klimatu i, co za tym idzie, katastrofy ekologicznej.

Europejskie Forum Filmowe 2021 dostępne online

Europejskie Forum Filmowe to cykl rozmów poświęconych kondycji europejskiego sektora audiowizualnego, rozpoczęty przez Komisję Europejską w 2014 roku z myślą o ułatwieniu dialogu między decydentami a przedstawicielami branży audiowizualnej.

Naczelnym celem forum było opracowanie strategii pozwalającej na zmierzenie się z wyzwaniami stawianymi przez cyfryzację rynku i zrozumienie możliwości z niej wynikających. Wśród powracających zagadnień, jakimi zajmuje się Europejskie Forum Filmowe, obok transformacji cyfrowej znajdują się kwestie finansowania i wsparcia publicznego, wspierania europejskich talentów i kreatywności, zmian w branży telewizyjnej oraz rozwijania publiczności europejskich filmów. Dzielenie się wiedzą i najlepszymi praktykami w ramach forum pomaga również w kształtowaniu priorytetów komponentu MEDIA programu Kreatywna Europa.

W organizację Europejskiego Forum Filmowego zaangażowanych jest wiele podmiotów, w tym instytucje

państw członkowskich, Parlament Europejski, Europejskie Obserwatorium Audiowizualne czy stowarzyszenie European Film Agency Directors (EFAD). Uczestniczą w nim także krajowe i europejskie organizacje wspierające przemysł filmowy, telewizyjny i gier wideo.

Spotkania odbywają się w różnych europejskich miastach podczas dużych festiwali i targów filmowych. W 2021 roku, w związku z pandemią, wszystkie odsłony EFF przyjęły formułę hybrydową i były dostępne online, dzięki czemu trafiały do szerokiej europejskiej publiczności.

Gdy sektor kultury i kreatywny przechodzą głęboką transformację, dialog ma zasadnicze znaczenie w budowaniu wspólnej wizji poprzez wymianę informacji na temat ostatnich wydarzeń, koncentrowanie się na wyzwaniach teraźniejszości i priorytetach na przyszłość oraz badanie możliwości naprawy i rozwoju poprzez innowacje. Nie jest jednak zaskoczeniem, że tematyka tegorocznych spotkań w dużej mierze krążyła wokół skutków i wpływu pandemii koronawirusa na różne aspekty i obszary rynku audiowizualnego.

Pierwsza tegoroczna dyskusja odbyła się tradycyjnie podczas Europejskich Targów Filmowych w **Berlinie** i poświęcona była przyszłości sektora audiowizualnego w Europie. Pandemia spowodowała ogromne zakłócenia w szeroko rozumianej branży audiowizualnej. Kto jeszcze rok wcześniej pomyślałby, że kina będą zamknięte na tak długi czas lub że produkcja filmowa będzie tak problematyczna? Kto by pomyślał, że festiwale filmowe, które celebrowały kulturę i łączyły ludzi, przestaną być częścią życia społecznego? Mimo to zaproszeni goście dowodzili, że przyszłość wcale nie rysuje się jedynie w ciemnych barwach. Pandemia wymusiła powstanie wielu innowacyjnych modeli biznesowych w sektorze, w jej trakcie zainicjowano nowe współpracy i przyśpieszono rozwój technologiczny. Więcej o przebiegu forum pisaliśmy w numerze 1/2021 „Magazynu CED”.

Podczas festiwalu **Séries Mania w Lille** zaproszeni eksperci rozmawiali o przemianach i kondycji stacji telewizyjnych. Goście wspólnie zastanawiali się między innymi nad tym, jak reagować na zmieniającym się rynku w obliczu stale rosnącej konkurencji, jak przyciągać coraz bardziej wymagającą publiczność oraz jakie strategie można byłoby wprowadzić na poziomie europejskim w celu zwiększenia współpracy i wzmocnienia konkurencyjności telewizji linearnej. Wśród zaproszonych mówców znaleźli się dyrektorzy generalni stacji telewizyjnych i firm producenckich z Francji, Niemiec i Szwecji.

Forum w **Wenecji** dało okazję do przyjrzenia się, w jaki sposób przemysł audiowizualny dostosował się do nowej sytuacji. Wychodzenie kin z kryzysu oraz wyzwania i możliwości z tym związane były głównym tematem wrześniowego wydarzenia. Poprzedni rok pokazał, jak ważna jest polityka publiczna, koordynacja i szybka reakcja ze strony instytucji publicznych – dlatego też w centrum uwagi debaty znalazł się unijny

instrument na rzecz odbudowy i zwiększania odporności (EU Recovery and Resilience Facility).

Dyskusja w **San Sebastián** była w pewnym stopniu przedłużeniem weneckiego spotkania. Przedstawiciele europejskich instytucji, stowarzyszeń, platform oraz niezależni profesjonalści ze sfery prywatnej dzielili się swoimi spostrzeżeniami i doświadczeniami w kwestii transformacji sektora audiowizualnego, unijnego wsparcia oraz planu odbudowy europejskiej branży filmowej. Forum koncentrowało się na dwóch obszarach tematycznych w tym kontekście – Europejskim Zielonym Ładzie oraz cyfryzacji i *big data* oraz tym, jakie wyzwania i możliwości oferuje sektorowi.

W październiku forum dyskusyjne europejskiego sektora przeniosło się do Hiszpanii. W **Barcelonie** profesjonalści z branży audiowizualnej skupili się na kwestii lokalnych treści i filmów produkcji krajowej. Udział filmów krajowych na rynku osiągnął tak wysoki poziom jak na przykład: 56,6% we Włoszech, 50% w Polsce czy 49,4% w Danii. Mówcy zastanawiali się nad przyszłością tego trendu.

Ostatnia z tegorocznych debat odbyła się w **Tallinnie**. Spotkanie poświęcone było produkcji projektów w wirtualnej i rozszerzonej rzeczywistości, wykorzystaniu *big data* oraz sztucznej inteligencji w działaniach twórców i przedsiębiorców z sektorów kultury i kreatywnych. Zaproszeni goście – eksperci i przedstawiciele innowacyjnych start-upów z obszarów mediów, technologii i sektora audiowizualnego – rozmawiali również o szukaniu prywatnych źródeł finansowania dla produkcji filmowej, monetyzowaniu działań online oraz o tym, jak osiągnąć zrównoważony rozwój w sytuacji gdy większość festiwali i targów filmowych odbywa się w formule hybrydowej.

EUROPEJSKIE FORUM FILMOWE

2021

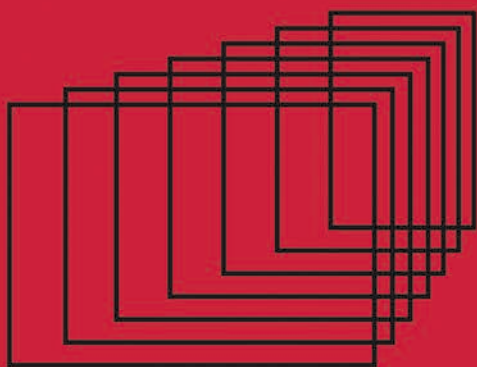
Tegoroczne spotkania w ramach Europejskiego Forum Filmowego:

- Berlin, 2 marca 2021, „Perspectives for the future of the audiovisual industry in Europe”
- Lille, 31 sierpnia 2021, „What future for TV? Linear broadcasters tackling the transformations of the industry”
- Wenecja, 6 września 2021, „Behind the scenes of the screen industry: for an innovative and resilient industry”
- San Sebastián, 20 września 2021, „The transformation of the European audiovisual ecosystem: towards a more sustainable and digital industry”
- Barcelona, 4 października 2021, „It’s all about content – The role of local film”
- Tallinn, 22 października 2021, „Readiness for Industry Renaissance 2.0”

Zapis wszystkich tegorocznych odsłon Europejskiego Forum Filmowego dostępny jest na stronach: www.europeanfilmforum.eu oraz www.youtube.com/c/DigitalEU.

Kreatywna
Europa
MEDIA

EUROPEAN FILM AWARDS

Europejskie Nagrody Filmowe 2021

Pandemia i związane z nią ograniczenia, a także zmienione terminy kilku kluczowych festiwali w Europie miały wpływ na tegoroczne nominacje. Nie mniej, ale więcej dzieł niż kiedykolwiek wcześniej zostało wybranych do tegorocznej selekcji Europejskich Nagród Filmowych w kategorii filmów fabularnych i dokumentalnych. W ubiegłych miesiącach Europejska Akademia Filmowa wskazała łącznie 53 tytuły rekomendowane do nominacji w 2021 roku.

9 listopada podczas Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Seville ogłoszone zostały europejskie tytuły nominowane do nagród.

O główną nagrodę dla najlepszego europejskiego filmu powalczy pięć utworów: „Aida” w reżyserii Jasmili Žbanić, „Hytti nro 6” Juho Kuosmanena, „Ojciec” Florian Zeller, „Titane” Julii Ducournau oraz „To była ręka boga” Paolo Sorrentino. Aż cztery z nich otrzymały dofinansowanie w programie Kreatywna Europa: trzy na rozwój projektu, jeden w schemacie poświęconym dystrybucji.

Oprócz czterech nominacji w głównej kategorii filmy ze znakiem MEDIA ubiegać się będą o statuetki w kategoriach dla najlepszego europejskiego reżysera (Jasmila Žbanić, Florian Zeller, Julia Ducournau), scenarzysty (Jasmila Žbanić, Florian Zeller i Christopher Hampton oraz Joachim Trier i Esquil Vogt), aktora (Yuriy Borisov, Franz Rogowski, Anthony Hopkins, Vincent Lindon) i aktorki (Seidi Haarla, Jasna Đuričić, Renate Reinsve, Agathe Rousselle). Trzy filmy powalczą o tytuł europejskiego odkrycia roku, a aż pięć w kategorii najlepszego europejskiego filmu animowanego.

Wszystkie utwory nominowane w tej drugiej kategorii otrzymały wsparcie MEDIA na rozwój lub produkcję. Na szczególną uwagę zasługuje film „Przeżyć” w reżyserii Jonasa Pohera Rasmussena, który jako pierwszy w historii otrzymał nominację zarówno w kategorii dokumentalnej, jak i animacji.

16 listopada ogłoszone zostały nazwiska pierwszych ośmiu twórców, którzy na grudniowej gali uhonorowani zostaną statuetką. Specjalne ośmioosobowe jury, z puli filmów fabularnych w selekcji, wytypowało zwycięzców w ośmiu kategoriach – zdjęcia, montaż, scenografia, kostiumy, fryzura i makijaż, muzyka oraz efekty specjalne. Wśród tej grupy finalistów filmy ze znakiem MEDIA wyróżnione zostały czterokrotnie. Za najlepsze europejskie efekty specjalne uhonorowani zostali Peter Hjorth i Fredrik Nord za film „Lamb” w reżyserii Valdimara Jóhannssona. Statuetka za najlepszą charakterystykę i fryzury powędrowała do Flore Masson, Oliviera Afonso i Antoine Manciniego za pracę przy filmie „Titane”. Dwie nagrody trafiły do twórców filmu „Wielka wolność” – najlepszym europejskim operatorem została Crystel Fournier, natomiast za muzykę statuetkę dla najlepszego europejskiego kompozytora otrzymali Peter Brötzmann i Nils Petter Molvaer.

Uroczyste wręczenie 34. Europejskich Nagród Filmowych wraz z prezentacją zwycięzców odbyło się 11 grudnia 2021 roku w Berlinie.

Listę wszystkich nominowanych oraz nagrodzonych tytułów można znaleźć na stronie www.europeanfilmawards.eu.

Filmy ze wsparciem MEDIA nominowane do Europejskich Nagród Filmowych 2021

W głównych kategoriach:

- „Aida”, reż. Jasmila Žbanić – **4 nominacje**: najlepszy europejski film, reżyser, aktorka i scenarzysta
- „Ojciec”, reż. Florian Zeller – **4 nominacje**: najlepszy europejski film, reżyser, aktor i scenarzysta
- „Titane”, reż. Julia Ducournau – **4 nominacje**: najlepszy europejski film, reżyseria, aktorka i aktor
- „Hytti nro 6”, reż. Juho Kuosmanen – **3 nominacje**: najlepszy europejski film, aktorka i aktor
- „Najgorszy człowiek na świecie”, reż. Joachim Trier – **2 nominacje**: najlepszy europejski scenarzysta i aktorka
- „Wielka wolność”, reż. Sebastian Meise – **1 nominacja**: najlepszy europejski aktor

Europejskie odkrycie roku – nagroda FIPRESCI:

- „Pleasure”, reż. Ninja Thyberg
- „Lamb”, reż. Valdimar Jóhannsson
- „Un monde”, reż. Laura Wandel

Najlepszy europejski film dokumentalny:

- „Przeżyć”, reż. Jonas Poher Rasmussen
- „Najpiękniejszy chłopiec na świecie”, reż. Kristina Lindström i Kristian Petri

Najlepszy europejski film animowany:

- „Przeżyć”, reż. Jonas Poher Rasmussen
- „Where is Anne Frank?”, reż. Ari Folman
- „Sekret wilczej gromady”, reż. Tomm Moore, Ross Stewart
- „Nawet myszy idą do nieba”, reż. Denisa Grimmová, Jan Bubeníček
- „Moja mama gorylica”, reż. Linda Hambäck

W kierunku wysokiej jakości kultury architektury – raport europejski

Na początku października opublikowany został raport „Towards a shared culture of architecture – Investing in a high-quality living environment for everyone”, zawierający rekomendacje w zakresie wdrażania kryteriów wysokiej jakości architektury oraz katalog dobrych praktyk. Raport został przygotowany przez europejską grupę otwartej metody koordynacji, która składała się z ekspertów nominowanych przez 23 państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Norwegię i Szwajcarię. Proces koordynowała Komisja Europejska.

„Jak wynika z zebranych informacji, wysokiej jakości wzornictwo i przemyślane interwencje mogą podtrzymać życie i autentyczność dóbr kultury oraz zapobiec niekorzystnej utracie ich znaczenia kulturowego” – to jeden z głównych wniosków raportu.

Raport wykazał, że kryteria jakości przestrzeni życiowej i wzornictwa nie tylko powinny być funkcjonalne, ekologiczne czy ekonomiczne, lecz także spełniać potrzeby społeczne, kulturowe i psychologiczne oraz kreować ogólne poczucie

przynależności. Niniejszy raport jest ściśle powiązany z wartościami Nowego Europejskiego Bauhausu oraz, w szerszym zakresie, z Europejskim Zielonym Ładem. W celu stworzenia wspólnej kultury (jakościowej) architektury w Europie zalecane jest podnoszenie świadomości od najmłodszych lat, budowanie potencjału i współtworzenie. Oprócz raportu i streszczenia (w trzech językach), opracowano poradnik (we wszystkich językach UE), aby pomóc lokalnym i regionalnym decydentom ocenić jakość miejsc i projektów budowlanych.

Jako przykład dobrych praktyk podano między innymi działania podejmowane przez polski Narodowy Instytut Architektury i Urbanistyki.

Raport w wersji elektronicznej można pobrać ze strony: ec.europa.eu/culture/news/new-report-provides-recommendations-to-ensure-high-quality-architecture-and-built-environment.

i-Portunus Houses – wyniki naborów

i-Portunus to pilotażowy program mobilności twórców i profesjonalistów sektora kultury, realizowany w ramach edycji Kreatywnej Europy na lata 2014–2020. Do tej pory odbyły się nabory projektów indywidualnych i grupowych mobilności twórców i profesjonalistów sektora kultury w obszarach muzyka, przekłady literackie, architektura, dziedzictwo kulturowe oraz dwa nabory dla instytucji goszczących (i-Portunus Houses).

W ramach programu i-Portunus Houses instytucje goszczące, we współpracy z twórcami i profesjonalistami sektora kultury, mogły otrzymać wsparcie na jeden lub więcej pomysłów podjęcia współpracy artystycznej oraz realizację projektu mobilności i goszczenie grupy dwóch do pięciu twórców –

profesjonalistów sektora kultury. Zgodnie z kryteriami formalnymi projekt musiał zostać zrealizowany w okresie od 7 do 60 dni. Sytuacja związana z ograniczeniami pandemicznymi sprawiała, że część wnioskodawców skorzystała z możliwości realizacji projektów w formie online lub hybrydowej.

W ramach dwóch naborów wniosków wpłynęło w sumie 469 aplikacji z 37 krajów, łączących ponad 1500 artystów i specjalistów z obszaru kultury. Dofinansowanie otrzymały 72 wnioski, a wśród nich znalazł się także projekt złożony przez BWA Wrocław – Galerie Sztuki Współczesnej.

Szczegółowe informacje o programie oraz lista wybranych projektów znajduje się na stronie: www.i-portunus.eu.

Studio Nowe Horyzonty – 12 lat wspierania młodych twórców

Studio Nowe Horyzonty+ 2021, fot. BTW Photographers @ Stowarzyszenie Nowe Horyzonty

Studio Nowe Horyzonty+ to najważniejszy program szkoleniowy Międzynarodowego Festiwalu Filmowego Nowe Horyzonty. Organizowane od 2010 lat warsztaty wychowały niespełna 250 absolwentów z Polski i zagranicy. Wydarzenie od początku jest współfinansowane przez Creative Europe Desk Polska.

12. edycja Studia Nowe Horyzonty+

Tegoroczna, 12. edycja Studia Nowe Horyzonty+ odbyła się 12–15 sierpnia w formule hybrydowej. Wydarzenie było częścią 21. Międzynarodowego Festiwalu Filmowego Nowe Horyzonty, który odbywał się 12–22 sierpnia we Wrocławiu oraz 12–29 sierpnia online. Creative Europe Desk Polska po raz kolejny zaangażowało się we współorganizację międzynarodowego programu szkoleniowego skierowanego do reżyserów i producentów, którzy rozwijają pierwszy lub drugi pełnometrażowy film fabularny.

W tegorocznych warsztatach udział wzięło osiem duetów reżyser–producent, w tym cztery projekty polskie i koprodukcje z polskim udziałem: „Seasons” – reżyser Michał Grzybowski, producentka Maria Leżnicka, „Doppelgänger” – reżyser Jan Holoubek, producentka Anna Waśniewska-Gill, „Last Trip” – reżyser Ziad Kalthoum, producentka Marta Golba oraz „Cryo” – reżyser Piotr Matejkowski, producentka Carla Mooney. Pozostałe cztery projekty pochodziły z Hiszpanii („The Fury” – reżyserka Gemma Blasco, producentka Mireia Graell), Rumunii („Another Story of My Son” – reżyser Adrian Silişteanu, producentka Anda Ionescu), Ukrainy („Ground Zero” – reżyserka Zhanna Ozirna, producentka Iryna Kovalchuk) i Austrii („Mira’s Fire” – reżyserka Magda Chmielewska, producentka Lixi Frank).

Twórcy uczestniczyli w czterodniowych warsztatach prowadzonych przez wyśmienitych ekspertów. Wśród nich

znaleźli się: David Pope reprezentujący London Film Academy, Michael Arnon z Wolf Consultants, Álvaro Vega właściciel DobleSentido oraz Isabel Ivars z Films Boutique. Uczestnicy mieli także indywidualne spotkania dotyczące projektów – z Álvaro Vegą, Davidem Pope’em oraz Katarzyną Siniarską, reprezentującą New Europe Film Sales.

Program warsztatów skupiał się na różnych zagadnieniach dotyczących promocji i rozwoju projektu, począwszy od pracy dotyczącej odpowiedniego przygotowania pitchingu, współpracy z agentem sprzedaży oraz agentem PR. W ramach spotkań omówiona została sytuacja na rynku filmowym oraz zmiany spowodowane pandemią covid-19. Uczestnicy Studia otrzymali wiele praktycznych informacji dotyczących pracy nad projektami i odpowiedniego ich pozycjonowania, a także unikania często pojawiających się błędów podczas ich prezentowania oraz kluczowych zagadnień związanych z marketingiem.

Podczas wydarzenia odbył się także wykład otwarty „How to Green a Film Industry – Sustainable Film Production”, poświęcony zielonej produkcji filmowej, możliwościach zrównoważenia wpływu branży na środowisko i perspektywach na przyszłość. Gościem wydarzenia był Fabian Lindner – *green consultant* i producent z niemieckiej firmy produkcyjnej Achtung Panda, odpowiedzialnej za produkcję m.in. nagrodzonego na festiwalu w Cannes filmu „Hytti nro 6”. Wydarzenie otwarte było zarówno dla uczestników Studia, jak i innych profesjonalistów zainteresowanych zagadnieniami zielonej produkcji.

Uczestnicy Studia Nowe Horyzonty+ wzięli udział w konkursie na najlepszy projekt i najlepszą prezentację, ocenianą przez jury: Álvaro Vegę, Marjorie Bendeck, szefową marketu koprodukcyjnego Connecting Cottbus oraz przedstawicieli

Studio Nowe Horyzonty+ 2019,
 fot. Anna Pomichowska @ Stowarzyszenie Nowe Horyzonty

Creative Europe Desk Polska, Stowarzyszenia Nowe Horyzonty i Ale Kino+.

Nagroda główna Studia Nowych Horyzontów+ i London Film Academy trafiła do filmu „Another Story of My Son” w reżyserii Adriana Silișteanu, produkowanego przez Andę Ionescu. Są nią konsultacje scenariuszowe projektu sponsorowane przez London Film Academy. Nagrodę w postaci listu intencyjnego telewizji Ale Kino+, dotyczącego emisji gotowego filmu, otrzymał projekt „Sezony” w reżyserii Michała Grzybowskiego, produkowany przez Marię Leżnicką. Wyróżnienie specjalne otrzymał zaś „Last Trip” w reżyserii Ziada Kalthouma, produkcji Marty Golby-Naumann. Nagrodę Pop Up Residency Visegrad otrzymała Magdalena Chmielewska, reżyserka projektu „Mira’s Fire”.

Partnerami tegorocznej edycji Studia Nowe Horyzonty+ byli EAVE – jeden z czołowych programów kształcenia zawodowego w Europie, London Film Academy, Ale Kino+ oraz Rumuński Instytut Kultury. W tym roku do grona partnerów dołączyło również Pop Up Residency Visegrad oraz Catalan Films we współpracy z MFF REC Tarragona.

Cofnijmy się w czasie

Powołane w 2010 roku Studio Nowe Horyzonty miało na celu wspieranie młodych twórców i rozwijanie ich umiejętności. Od początku istnienia inicjatywa przeznaczona była dla młodych profesjonalistów, a jej zadaniem było dostarczenie młodym osobom z branży wiedzy na temat funkcjonowania międzynarodowego rynku filmowego. Warsztaty dostarczały im wiedzy, którą rzadko mieli okazję zdobyć w szkole filmowej – m.in. na temat promocji, marketingu filmowego, sprzedaży, pitchingu, networkingu oraz strategii festiwalowej. Ideą Studia było uczenie właściwego podejścia do pracy i planowania kariery za granicą.

Co roku uczestnikami Studia byli polscy oraz europejscy profesjonalści, co sprzyjać miało budowaniu oraz poszerzaniu sieci ich kontaktów. Wśród uczestników pierwszych edycji warsztatów znaleźli się: reżyserzy, między innymi Katarzyna Rosłaniec, Krzysztof Skonieczny, Aleksandra Terpińska, Paweł Maślona, Julia Kolberger, Grzegorz Jaroszek, Michał Szcześniak, scenarzyści, na przykład Paweł Ferdek, młodzi producenci, a wśród nich Klaudia Śmieja, Paweł Kosuń, Marta Habor, Beata Rzeźniczek oraz Wojtek Stuchlik, a także operatorzy i kompozytorzy. Wśród zagranicznych

uczestników Studia byli między innymi profesjonalści z Węgier, Austrii, Niemiec, Włoch, Portugalii, Izraela, Rumunii, Wielkiej Brytanii, Ukrainy oraz Irlandii.

Podczas Studia Nowe Horyzonty każdego roku we Wrocławiu gościli wybitni eksperci, między innymi Hayet Benkara, wieloletnia współpracowniczka festiwalu w Rotterdamie, Toronto i Cannes, agentka sprzedaży Anaïs Clanet, Agathe Valentin z Films du Losange, Mathilde Henrot – współzałożycielka Festivalscope. Wśród wykładowców Studia znaleźli się także Matthieu Darras, Raymond Phathanavirangoon, producentka Amra Bakšić Čamo, Vincent Lucassen z Under the Milky Way, James Mullighan z Cork Film Festival, a także producentka Ewa Puszczynska. Od 2012 roku parterem Studia jest London Film Academy, a związani z nią profesjonalści – Anna MacDonald, David Pope, Ivana MacKinnon oraz Alex Boden – wielokrotnie prowadzili warsztaty we Wrocławiu.

W 2017 roku Studio zmieniło formułę. Odtąd do udziału w warsztatach zapraszane są duety: reżyser-producent, którzy rozwijają swój pierwszy lub drugi pełnometrażowy film fabularny. Od tego czasu Studio Nowe Horyzonty+ oferuje cztery dni wykładów i warsztatów dotyczących różnych aspektów promocji i rozwoju projektu. Główną rolą Studia jest nadal dostarczanie młodym profesjonalistom wiedzy na temat międzynarodowego rynku filmowego, a także pomoc w określeniu drogi kariery w Polsce i na świecie. Kolejną zmianą wprowadzoną w 2017 roku było nawiązanie partnerstwa z EAVE, jednym z czołowych programów kształcenia zawodowego w Europie, który jest między innymi organizatorem warsztatów producenckich EAVE Producers Workshop i Marketing Workshop.

Od 2017 roku uczestnicy warsztatów pracowali pod czujnym okiem szerokiego grona ekspertów, wśród których znaleźli się: David Pope (London Film Academy), Alya Belgaroui (EAVE) – reprezentująca agenta sprzedaży Wild Buch, Aranka Matits (EAVE) – reprezentująca firmę Featurette, Raquel Cabrera z The Film Agency oraz Mark Lautman z Intermission Film, Jakub Duszyński z Gutek Film, Jan Naszewski z New Europe Film Sales. Warsztaty i wykłady prowadzili także Raquel Cabrera z The Film Agency, agent sprzedaży Hédi Zardi – szef firmy Luxbox, Michael Arnon (EAVE) – reprezentujący Wolf Consultants oraz Mathias Noschis z firmy Alphapanda.

W ramach Studia poza warsztatami dedykowanymi *stricto* uczestnikom szkolenia, co roku odbywały się także wykłady otwarte skierowane do profesjonalistów branży filmowej i poruszające ważne tematy dotyczące zmieniającego się rynku. W latach 2017–2019 wydarzenia te organizowane były w ramach cyklu Creativity Talks, organizowanego przez British Council. Jedno ze spotkań dotyczyło pracy nad zwiastunami filmowymi – opowiadał o tym Mark Lautman z firmy Intermission Film. W 2018 roku do wygłoszenia wykładu zaproszona została Ewa Puszczyńska, producentka „Zimnej wojny”. Kolejnym gościem Studia Nowe Horyzonty był Sten-Kristian Saluveer, który poprowadził spotkanie „Virtual Reality & Beyond”. Wykład otwarty wygłoszony w 2020 roku nosił tytuł „Film Marketing in the Future of Distribution”, a poprowadziła go Nguyet Nguyenová z firmy Gruvi.

Studio Nowe Horyzonty+ to też wiele sukcesów

Od 2017 roku w Studiu Nowe Horyzonty+ udział wzięli twórcy 48 projektów filmowych. Wiele filmów, już po zakończeniu produkcji, trafiało do szerokiej dystrybucji – zarówno kinowej, jak i na platformach streamingowych.

W ósmej edycji Studia Nowe Horyzonty+, która odbywała się w 2017 roku, uczestniczyło 10 duetów producencko-reżyserskich, pracujących nad projektami w fazie developmentu. Wśród nich znalazł się „Interior” w reżyserii Marka Lechkiego (wtedy pod roboczym tytułem „Bailout, Folks!”). Film, którego producentem był Maciej Kubicki, miał premierę na 44. Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni w 2019 roku. Utwór został wyróżniony – Marcin Jachyra, Jarosław Czernichowski, Oliwier Synkowski i Marcin Lenarczyk otrzymali indywidualną nagrodę za dźwięk. Film trafił także do kin, jego dystrybutorem w Polsce była firma Mówi Serwis.

Podczas tej samej edycji wydarzenia rozwijany był projekt „Fisheye” w reżyserii Michała Szcześniaka, za którego produkcję odpowiedzialna była Ewa Szwarc. Film miał premierę na Koszalińskim Festiwalu Debiutów Filmowych „Młodzi i Film” w 2020 roku, gdzie zdobył nagrody. Za najlepszą rolę kobietą uhonorowana została Julia Kijowska, a Agata Kurzyk została wyróżniona za najlepszą muzykę. W maju 2021 roku thriller z udziałem Piotra Adamczyka trafił na platformę Netflix.

Ponadto edycji 2017 roku w Studiu Nowe Horyzonty+ brał udział projekt „Najmro. Kocha, kradnie, szanuje”.

Komedia w reżyserii Mateusza Rakowicza miała premierę na Międzynarodowym Festiwalu Kina Niezależnego Off Camera w 2021 roku, gdzie otrzymała nagrodę publiczności. Prezentowana była także na tegorocznym 46. Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni i została tam wyróżniona nagrodą za kostiumy dla Marty Ostrowicz. Film trafił do szerokiej dystrybucji, w kinach obejrzało go około 260 tysięcy widzów.

W 2017 roku w warsztatach udział brał projekt w reżyserii Zoltána Nagy „On the Quiet” (pod roboczym tytułem „Impromptu”). Film, którego producentem był Gábor Osváth, miał premierę w konkursie debiutów na PÖFF Tallinn Black Nights Film Festival w 2019 roku, jednym z najważniejszych festiwali w Europie Środkowo-Wschodniej.

Rok później, w dziewiątej edycji warsztatów, uczestniczyły reżyserka Kateryna Gornostai oraz producentka Viktoria Khomenko, które pod okiem ekspertów pracowały nad ukraińskim projektem pod roboczym tytułem „The Floor is Lava”. Film, którego ostateczny tytuł brzmi „Stop-Zemila”, miał premierę na tegorocznym Berlinale w sekcji Generation 14plus. Utwór został tam uhonorowany nagrodą Kryształowego Niedźwiedzia za najlepszy film. Prezentowany był też na ponad 35 festiwalach, w tym na amerykańskim New Directors/New Films, koreańskim Jeonju International Film Festival, Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Szanghaju oraz Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Karłowych Varach, zdobywając przy tym nagrody i wyróżnienia.

W dziesiątej edycji Studia Nowe Horyzonty+ w 2019 roku brali udział reżyser Jakub Piątek oraz producent Jakub Razowski, twórcy filmu „Prime Time”. W 2021 roku debiut reżyserski miał światową premierę na Sundance Film Festival, jednym z najważniejszych wydarzeń filmowych na świecie, prezentujących kino niezależne. Utwór, w którym główną rolę zagrał Bartosz Bielenia, wziął udział w konkursie World Cinema Dramatic i rywalizował tam z dziewięcioma tytułami z całego świata. Po premierze festiwalowej film trafił do szerokiej dystrybucji na platformie Netflix.

Spośród projektów, które w ostatnich latach brały w warsztatach Studia Nowe Horyzonty, wiele jest dalej rozwijanych, otrzymało dofinansowywanie, w tym z krajowych funduszy filmowych, oraz wchodzi w kolejne fazy produkcji.

Filminteractive festival – za nami 11. edycja konferencji o sztuce, nowatorskim marketingu i nowych technologiach

Wielu ekspertów uważa, że lata 2020 i 2021 to czas rewolucji cyfrowej, pozwalającej zbudować przewagę konkurencyjną oraz znacząco poszerzyć skalę i zasięg działań. Przemysł kreatywny nie pozostał w tyle, wykorzystując nowe możliwości. W jaki sposób? Dowiedzieliśmy się tego podczas 11. edycji Filminteractive Festival – wydarzenia, które prezentuje trendy, nowe technologie i inspirujące projekty. Tegoroczna edycja odbyła się online 26–28 października 2021 roku. Nagrania spotkań dostępne są na Facebooku Filminteractive oraz na kanale YouTube w formie VOD wraz z tłumaczeniami.

Filminteractive jest miejscem dyskusji na tematy z pogranicza sztuki, nowatorskiego marketingu i nowych technologii. Jego celem jest stymulowanie współpracy między różnymi środowiskami i branżami. To tutaj można otworzyć swój umysł na nowe idee i trendy, nauczyć się, jak sprawnie funkcjonować w teraźniejszości i jak dobrze przewidzieć zmiany nadchodzące w przyszłości. To tutaj twórcy innowacyjnych projektów mogą zaprezentować swoje prace. I w końcu to tutaj przedsiębiorcy mogą zobaczyć, jak skutecznie łączyć biznes, sztukę i najnowsze technologie.

11. edycja Filminteractive ponownie odbyła się w internecie – zapisy transmisji dostępne są na dwóch platformach: Facebooku i YouTube. Wśród zaproszonych gości było aż 20 ekspertów z Polski i ze świata, w tym osoby związane ze światem biznesu oraz sztuki: Leslie Shannon (kierowniczka działu Ecosystem and Trend Scouting w Nokii), Adam Nowakowski (creative agency partner w Facebooku, region CEE), Chris Ume (współzałożyciel Metaphysic.ai i jeden z czołowych twórców deepfake), Ollie Rankin (dyrektor kreatywny XR i Real-time, aktywista, futurysta), Pearlyn Lii (współzałożycielka nonstudio, dyrektorka kreatywna, artystka, projektantka), Krzysztof Pachulski (ewangelista Unreal Engine w Epic Games).

Pierwszy dzień, tuż po powitaniu Beaty Cygan – prezes Fundacji Media Klaster, otworzyła Leslie Shannon – *head of ecosystem and trend scouting* w Nokii, która opowiedziała o tym, czym jest i jak działa *metaverse*. W prezentacji podkreślała, że nie jest niczym nowym – wiele znanych na świecie firm tworzy własną wirtualną rzeczywistość; to narzędzie nie należy już tylko do przedstawicieli środowiska gamingowego, którzy za jego pomocą wchodzą w interakcje z innymi.

Następnie Maciej Zasada, *founding partner* w Le Polish Bureau oraz *technical director* w Unit9, opowiedział nam o projekcie „Campari: Fellini Forward” – niesamowitej historii kooperacji człowieka ze sztuczną inteligencją. Po nawiązaniu w 1984 roku współpracy z kultowym reżyserem filmowym Federico Fellinim marka Campari nie chciała na tym poprzestać i postanowiła uczcić jego spuściznę za pomocą wizjonerskiego projektu, łączącego kreatywność i innowacje w przemyśle filmowym z najnowocześniejszą technologią. Z wykorzystaniem sztucznej inteligencji spróbowano odkryć twórczy geniusz Felliniego na nowo i stworzyć film krótkometrażowy prześnięty esencją włoskiego reżysera.

O technologii niewymienialnych tokenów NFT dyskutowały kulturoznawczyni Joanna Glinkowska i artystka wizualna Aleksandra Sarna, a o innowacyjnych technologiach i modelach biznesowych w programie Kreatywna Europa 2021–2027 opowiedziała Magdalena Dźbik, *policy officer* w Dyrekcji Generalnej ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii (DG CONNECT) w Komisji Europejskiej. W nowej edycji programu, realizowanej w latach 2021–2027, wspierane jest dostosowywanie sektorów kultury, kreatywnych i audiowizualnego do transformacji cyfrowej poprzez stosowanie innowacji i technologii.

O tym, co się ogląda w VOD i dlaczego, rozmawiali dziennikarz Artur Zaborski i Maciek Gozdowski – dyrektor

zarządzający Player.pl. Pierwszy dzień zakończyła rozmowa o świecie maszyn Edyty Kowal z podcastu „Szczypta” i Agnieszki Pilat, artystki rezydentki w Boston Dynamics, oraz prezentacja przedsiębiorczyni, inwestorki, współtwórczyni #AIShowBiz Community and Summit Molly Lavik o maszynie hologramowej PORTL. Czy zastanawialiście się, czy możliwe byłoby przesłanie hologramu samego siebie w inne miejsce? Molly Lavik pracuje na zbiegu branż nowej generacji, takich jak AI, blockchain, rozrywka i technologie holograficzne i specjalizuje się właśnie w dostarczaniu eksperckich rozwiązań brandingowych i marketingowych, aby pomóc przedsięwzięciom wystartować i te wizje zrealizować.

Drugi dzień wydarzenia otworzyła prezentacja wiodącego na świecie artysty *deepfake*, współzałożyciela Metaphysic – Chrisa Ume, która stanowiła wgląd w proces tworzenia hiperrealistycznych mediów syntetycznych, takich jak jego produkcja „DeepTomCruise”, która okazała się jedną z największych sensacji TikToka. Chris podzielił się również z widownią swoją wizją pozytywnego wpływu tej technologii na rozrywkę, sztukę i komunikację. Następnie Martyna Turska („Gazeta Wyborcza”) rozmawiała z Adrianem Perdjoniem i jego zespołem z Bones. Studio o potencjale produkcyjnym silników graficznych w kinie. Słuchacze mieli okazję posłuchać nie tylko o projektach opartych na ekranach LED, ale przede wszystkim o kompleksowej realizacji animacji 3D w silniku graficznym, wspartym systemami MotionCapture.

O *branded content* i współpracy marek z twórcami opowiedział niezastąpiony Adam Nowakowski z Facebooka. *Branded content* to sposób na interaktywność marek chcących wejść w dialog z ludźmi za pośrednictwem ich zainteresowań. Adam Nowakowski przybliżył dobre praktyki związane ze współpracą marek i twórców – formy, jakie może ona przybrać na platformach społecznościowych, oraz opowiedział o wsparciu, jakie Facebook już daje twórcom, i o tym, czego można się spodziewać w niedalekiej przyszłości. Pozostając w świecie kultury cyfrowej, Krzysztof Pachulski z Epic Games odkrył przed nami możliwości silnika Unreal Engine.

Drugi dzień konferencji zamknęły łódzkie prezentacje. Adam Pustelnik, wiceprezydent Łodzi, przedstawił program wsparcia i rozwoju edukacji kulturalnej w tym mieście. Natomiast od Krzysztofa Pijarskiego dowiedzieliśmy się, co obecnie jest w centrum zainteresowania vnLab, czyli Laboratorium Narracji Wizualnych, działającym przy Szkole Filmowej w Łodzi. Laboratorium powstało, by otworzyć Szkołę Filmową na nowe media audiowizualne, które wychodzą poza tradycyjne konwencje, pokonują ograniczenia medium filmu, takie jak kadr, linearność czy płaskość, i zmierzają ku immersji, hybrydyczności, a także refleksyjności. Podczas wystąpienia Krzysztof Pijarski podzielił się nowymi projektami, a także wyzwaniami, z którymi mierzy się vnLab.

Trzeci i ostatni dzień FilmInteractive otworzyła artystka i projektantka Pearlyn Lii, która opowiedziała o tym, jak wpłynęło na nią dzieciństwo oraz postacie matek z jej historii rodzinnych. W ten sposób nakreśliła kontekst swojej interdyscyplinarnej praktyki, która obejmuje instalacje, performance i media oparte na kodzie. Przedstawiła również najnowszy projekt zatytułowany „Reverb”, operę genetyczną, a także serię „Real Girlfriend” i sposób, w jaki

rozwinęła się ona w kierunku NFT. Pearlyn Lii jest artystką i projektantką z Hongkongu, współzałożycielką nonstudio.

Następnie Edyta Kowal ze „Szczypty” przeprowadziła rozmowę z Olliem Rankinem z Pansensory Interactive o sposobach na bycie zawsze na bieżąco z najnowszymi trendami technologicznymi. Kariera tego reżysera oraz prekursora efektów specjalnych, uznanego w szczególności za zastosowanie sztucznej inteligencji w trylogii „Władca pierścieni”, obejmuje łącznie 26 filmów. Ollie Rankin podzielił się spostrzeżeniami z ponad 20 lat spędzonych na badaniu nowych technologii, technik i mediów w celu znalezienia kolejnych sposobów angażowania, informowania i zabawiania ludzi.

Na sam koniec wydarzenia przy jednym wirtualnym stole zasiedli Andy Woynarowski (Future.Company), Maciej Łaski (Łódzkie Centrum Wydarzeń), Marcin Wąsikowski (Uniq Polska) oraz Sławomir Witkowski (Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku), żeby poszukać innowacyjnego rozwiązania na połączenie pomiędzy światem akademii, biznesu i sztuki. Trzeci dzień wydarzenia zakończyły dwie dyskusje. Rebecca Allen z BCMA rozmawiała z dwoma ekspertami o *branded content* w 2022 roku – o trendach, najlepszych przykładach i praktykach. A o tym, jak tworzyć angażujące treści na YouTube, dowiedzieliśmy się od Michała Zajdla (Kantar), Michała Czystkowskiego (Google Polska) i Olgierda Cygana (Welcome Digital). Dyskusję poprowadził Paweł Piasecki (Media Marketing Polska).

FilmInteractive Festival to interdyscyplinarne, międzynarodowe wydarzenie, które jest stanowi platformę wspierania przemysłów kreatywnych, edukacji oraz łączenia ich z biznesem. Organizowane jest corocznie od 2011 roku przez Fundację Media Klaster. Łódzkie Centrum Wydarzeń oraz Creative Europe Desk Polska są współorganizatorami wydarzenia. Festiwal odbywa się przy wsparciu środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury oraz Urzędu Miasta Łodzi.

Więcej informacji znajdziecie na www.filminteractive.eu.
Facebook: www.facebook.com/FilmInteractiveFestival

Relacja z warsztatów „Od pomysłu... do projektu”

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom nowych wnioskodawców komponentu Kultura programu Kreatywna Europa, Creative Europe Desk Polska zorganizował warsztaty online „Od pomysłu... do projektu”. Celem spotkania było przeprowadzenie uczestników krok po kroku po kolejnych etapach pracy nad pomysłem aż do finalnej koncepcji projektu, ze szczególnym uwzględnieniem założeń komponentu Kultura.

Warsztaty zostały zaplanowane i przeprowadzone we współpracy z Anną Krzeszowską-Hovanecz – trenerką z zakresu projektów międzynarodowych oraz Anną Szlęk – psycholożką międzykulturową i trenerką, zajmującą się między innymi edukacją międzykulturową.

Chociaż warsztaty odbywały się w formacie online, to ilość wykorzystanych metod i narzędzi sprawiła, że uczestnicy byli cały czas aktywni i zaangażowani – z pewnością nie mogli narzekać na nudę.

Warsztaty rozpoczęła krótka prezentacja programu Kreatywna Europa, z akcentem położonym na wytyczne komponentu Kultura. Następnie uczestnicy zostali zapytani, czym jest dla nich projekt. Był to punkt wyjścia do podzielenia się swoimi dotychczasowymi doświadczeniami. Kolejne zadanie, realizowane w podziale na grupy, polegało na uszeregowaniu poszczególnych etapów projektu. To z pozoru łatwe zadanie wywołało szereg pytań, które przerodziły się w długą dyskusję. Jak się okazało, nie dla wszystkich było oczywiste, co jest ważniejsze – cele, analiza potrzeb czy może nawiązanie partnerstwa. Wszyscy byli jednak zgodni, że konieczna jest wielokrotna ewaluacja na różnych etapach projektu, bo tylko tak można reagować na problemy i wprowadzać ewentualne modyfikacje.

W czasie spotkania rozwinięty został także wątek poświęcony partnerstwu międzynarodowemu, co okazało się szczególnie istotne dla osób, które dopiero zaczynają przygodę z realizacją międzynarodowych projektów kulturalnych i nie mają doświadczenia w tym zakresie. Poza tym trenerki zaproponowały ćwiczenie mające podkreślić znaczenie priorytetów programu, które przez wielu wnioskodawców traktowane są dość ogólnie i niewystarczająco doceniane na etapie planowania działań. Uczestnicy warsztatów mieli też okazję zapoznać się z formularzem aplikacyjnym oraz dodatkowymi aspektami istotnymi z punktu widzenia ekspertów oceniających wnioski. Przewiedzione i omówione zostały również błędy najczęściej popełniane podczas przygotowywania aplikacji.

Z przeprowadzonych ankiet ewaluacyjnych wynika jednoznacznie, że warsztaty spełniły oczekiwania uczestników i zachęciły do podejmowania działań w kierunku realizacji międzynarodowych projektów.

Bardzo duże zainteresowanie wydarzeniem oraz pozytywna energia uczestników sprawiły, że w kolejnym roku będziemy kontynuować tego typu inicjatywy. Mamy nadzieję, że dzięki temu w jeszcze większym stopniu będziemy mogli wspierać i podnosić kompetencje polskich wnioskodawców programu Kreatywna Europa.

„Partnerstwo budujemy dla projektu, a nie dla grantu” – rozmowa z Witkiem Hebanowskim, prezesem fundacji Inna Przestrzeń, realizatorem dwóch projektów w ramach programu Kreatywna Europa 2014–2020

Fundacja Inna Przestrzeń jest aktywnym beneficjentem programu Kreatywna Europa, obecnie realizując Państwo dwa projekty. Bardzo proszę o krótkie przybliżenie ich koncepcji i założeń.

Tak naprawdę to już nasz trzeci i czwarty projekt, bo pierwsze doświadczenia zdobywaliśmy w poprzednich edycjach – od programu Kultura 2007–2013 zaczynając. Obecnie realizujemy dwa projekty, jeden w roli lidera, „One Europe One Caucasus”, a drugi jako partner – „Smashing Wor(l)ds”.

Projekt „Smashing Wor(l)ds” dotyczy przede wszystkim inkluzji w języku instytucji sztuki i zostaliśmy do niego zaproszeni ze względu na profil naszej działalności, w szczególności na sztukę współczesną i działania związane z migrantami.

Historia projektu „One Europe One Caucasus” jest bardziej złożona. Bazuje on na pierwotnym projekcie „One Caucasus”,

który realizowaliśmy od 2014 roku z naszym gruzińskim partnerem. Jego główne działania były prowadzone na pograniczu Gruzji, Armenii i Azerbejdżanu i adresowane były przede wszystkim do młodzieży ze skonfliktowanych ze sobą krajów Kaukazu.

Porozmawiajmy o „One Europe One Caucasus”, który skupia się na regionie Kaukazu, co nie jest popularne w międzynarodowych projektach kulturalnych. Jego tytuł też jest dość intrygujący. Dlaczego ten kierunek? Co sprawia, że od tylu lat te działania są kontynuowane z tak dużym sukcesem?

Należy podkreślić, że to bardzo złożona historia, która zaczęła się jeszcze, zanim powstała fundacja Inna Przestrzeń, czyli Transkaukazja w 2004 roku. Ten festiwal, inspirowany współczesnym Kaukazem, realizowany był w Polsce. To był pierwszy impuls do podjęcia współpracy międzynarodowej. Od początku współpracowaliśmy z twórcami i twórczyniami

Międzynarodowy zespół One Caucasus 2021, fot. materiał organizatora

z Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji. Natomiast rozpoczynając współpracę na poziomie Unii Europejskiej, w pierwszej kolejności zaprosiliśmy organizacje z Niemiec, Austrii i Czech. Następnie dołączyli partnerzy między innymi z Portugalii, Wielkiej Brytanii, Szwecji, Francji i Ukrainy. Pierwsze działania opierały się na współpracy kulturalnej i wzajemnej inspiracji, ale kanwą był Kaukaz i festiwal Transkaukazja.

Naszym pierwszym dużym projektem kulturalnym na Kaukazie był projekt „Artzona”, który przyczynił się do scalenia działań w ramach festiwalu Transkaukazja i rozwinął współpracę międzynarodową w ramach ówczesnego programu Kultura. Podczas jednego z międzynarodowych spotkań Transkaukazji w Wiedniu kuratorzy z poszczególnych krajów zaproponowali podjęcie nowej formy współpracy, adresowanej do całego regionu Kaukazu, a nie do poszczególnych państw. Dostrzeżono też potrzebę realizacji działań skierowanych do młodszych pokoleń, aby głównym przesłaniem było skupienie się na wizji Kaukazu w przyszłości – nowoczesnego, otwartego, inkluzywnego. I to dało nam grunt do przewartościowania naszych działań dotyczących *stricte* promocji kultury polskiej w Gruzji i podjęcia także tam na miejscu współpracy wielostronnej. Szukaliśmy regionu na pograniczu, dostępnego dla wszystkich trzech krajów kaukaskich, najlepsze do tego typu działań okazało się Marneuli. W ten sposób rozpoczęliśmy pracę nad projektem „One Caucasus”. To był też moment zaangażowania się lokalnych władz, które obdarzyły nas ogromnym zaufaniem.

Historia tego projektu pokazuje ogromne zaangażowanie partnerów, które owocuje wieloletnią współpracą. Ma Pan bogate doświadczenie projektowe, proszę opowiedzieć, jak znaleźć partnerów do projektu oraz jaka jest recepta na utrzymanie tego partnerstwa także po zakończeniu działań projektowych.

Powiem szczerze, że to wcale nie jest takie łatwe. Jeśli miałbym udzielić jakiejś praktycznej porady, to na pewno trzeba jeździć i szukać partnerów o podobnym profilu działalności. Jeśli ma się możliwość wyjazdu na wydarzenia międzynarodowe, to trzeba z tego korzystać, bo dużo łatwiejsze wydaje się bezpośrednie nawiązywanie kontaktów, a co za tym idzie – budowanie zaufania. Warto też podtrzymywać nawiązaną już współpracę i dzięki sieci kontaktów poszerzać swoje działania. Gdy zaprasza się partnera do

projektu, trzeba pamiętać o bardzo ważnej zasadzie, że partnerstwo budujemy dla projektu, a nie dla grantu.

Wróćmy do projektu „One Europe One Caucasus”. Jakie konkretne działania on oferuje i do kogo są adresowane?

Projekt sam w sobie jest dość złożony, bo składa się z trzech modułów. Pierwszy z nich, „One Caucasus”, to działania realizowane w Gruzji. W ramach niego realizowane są trzy działania:

1. Kreatywna edukacja, czyli działania dedykowane kaukaskim dzieciom i młodzieży oraz warsztaty dla nauczycieli.
2. Architektura – oparta przede wszystkim na budowaniu miasteczka festiwalowego i planowaniu partycypacyjnym. Głównymi odbiorcami są lokalne społeczności, ale też młodzi architekci z różnych krajów.
3. Muzyka – międzynarodowa, międzykulturowa i międzygatunkowa współpraca muzyczna, do której zaproszeni są profesjonalni muzycy.

Drugi moduł to Inter3Lab, czyli laboratorium mikrozmiiany społecznej, które skupia działania międzynarodowe, międzysektorowe i interdyscyplinarne. Jednym z kluczowych założeń Inter3Labów jest podjęcie współpracy z grupami zagrożonymi wykluczeniem społecznym. Dzięki badaniom poprzedzającym działania oraz dwustopniową ewaluacją moduł weryfikuje, na ile działania artystyczne mogą być narzędziem do rozwiązywania problemów społecznych. Ważnym aspektem Inter3Labów jest też praktyczne włączenie międzynarodowej współpracy kulturalnej w pracę na rzecz danej społeczności lokalnej. W ramach tego modułu odbyły się już rezydencje i spacerzy artystyczne w Warszawie, które skupione były wokół IMI Radia. Obecnie trwają działania w Austrii, wspierane przez Chór Narzekaczy, których finał odbędzie się w styczniu 2022 roku. W Portugalii zaplanowaliśmy działania we współpracy z amatorską szkołą muzyczną, gdzie zagraniczni artyści stworzą wspólne przedsięwzięcie muzyczne.

Trzeci moduł stanowi pewnego rodzaju synergię obydwu poprzednich części. Połączy on rezultaty projektu i stworzy przestrzeń do ich wykorzystania przez inne organizacje. Przykładem jest multimedialny kanał, gdzie produkowane będą animacje i relacje z przeprowadzonych działań projektowych, które będą pewnego rodzaju instruktażem.

Niestety pandemia pokrzyżowała nam wiele planów projektowych, większość z nich zakładała spotkania na żywo. Zobaczymy, na ile możliwa będzie realizacja zaplanowanych działań w ich pierwotnym kształcie. I tak udało nam się zaangażować wiele osób i być w zgodzie z wymogami sanitarnymi. Na przykład w zeszłym roku zorganizowaliśmy wideo solidarności, które pojawiło się w sieci i transmitowane było przez dwie telewizje gruzińskie. Uczestniczyło w nim ponad 50 naszych partnerów z różnych krajów, którzy mieli jedno przesłanie solidarności z mieszkańcami regionu Marneuli (w którym realizujemy w festiwal One Caucasus), wyrażone w wielu językach.

Jako fundacja są Państwo bardzo doświadczeni w realizacji wielu ambitnych projektów, proszę się z nami podzielić radami na temat pozyskiwania wkładu własnego i zdobywania dodatkowych sponsorów. Dla wielu organizacji te kwestie wydają się być kłopotliwe, a Państwa dotychczasowe działania i bogata sieć kontaktów pokazują, że to nie musi być takie trudne. Niestety należy zaznaczyć, że początki naszej drogi z programem Kreatywna Europa nie należały do prostych. Zaplanowany grant miał być wypłacony w innych transzach, niż zakładaliśmy w aplikacji, co wiązało się z koniecznością założenia środków na realizację projektu – i dopiero po ich rozliczeniu – otrzymanie grantu. Na szczęście udało nam się znaleźć rozwiązanie, które pozwoliło na realizację projektu. Uważam, że w ramach programów europejskich procentowy wkład własny powinien być jednak ograniczony do niezbędnego minimum lub też powinno być możliwe uznanie wkładów rzeczowych i osobowych, co byłoby dużym ułatwieniem dla beneficjentów.

Dodatkowo do naszych projektów pozyskujemy środki od polskich donatorów. Udało nam się uzyskać wsparcie

z programu Promesa, co wcale nie jest takie proste i oczywiste. Ponieważ realizujemy działania nakierunkowane na działania wschodnie, dotację otrzymaliśmy też z programu Rita. Biuro Kultury m.st. Warszawy zapewniło dodatkowe środki, które pokryły nasze działania w stolicy. I chociaż wydawało nam się to początkowo bardzo trudne, to z upływem czasu deklarowany wkład własny udaje się pozyskać zarówno nam, jak i naszym partnerom. Warto pamiętać, że wkład własny liczony jest w ramach całego projektu, a nie proporcjonalnie na wszystkich partnerów. To ważne w kontekście tworzenia dobrego, międzynarodowego partnerstwa, które powinno uwzględniać realny potencjał fundraisingowy każdego z partnerów.

Jakie plany na przyszłość ma fundacja Inna Przestrzeń? Związane są one z programem Kreatywna Europa?

Mimo różnych trudności środki unijne dają możliwości, które pozwalają realizować sensowne działania międzynarodowe. Co dla nas istotne, są okazją do łączenia lokalnych społeczności, a to daje ogromny kapitał do rozwoju wszelkiego rodzaju działań, nie tylko w sferze kultury i sztuki. Z pewnością będziemy kontynuować i rozwijać działania festiwalowe w Marneuli, ale będziemy także szukać innych pomysłów. Po ostatnich wydarzeniach w ramach Inter3Lab w Warszawie jesteśmy mocno zainspirowani do dalszych, nie zawsze oczywistych działań. Bardzo często tak jest, że działania jednego projektu „pączkują” i są podstawą do stworzenia kolejnego projektu. Nasze dotychczasowe doświadczenia dają nam dużo satysfakcji, optymizmu i motywacji do tworzenia nowych projektów oraz szukania nowych źródeł finansowania.

Dziękuję za rozmowę i życzę dalszych sukcesów w realizowanych przez Państwa działaniach międzynarodowych.

PRZECZYTAJ BROSZURĘ

Dowiedz się więcej o festiwalu One Caucasus, o jego historii i o tym jak jego zespół stara się zmieniać świat.

ZOBACZ PRZESŁANIE NADZIEI

Zobacz pierwsze międzynarodowe muzyczne wideo stworzone w czasach pandemii przez muzyków One Caucasus.

ZOBACZ PRZESŁANIE SOLIDARNOŚCI

Zobacz film - przesłanie zespołu One Caucasus do mieszkańców Marneuli i Bolnisi.

39.

Ale Kino!

Międzynarodowy Festiwal
Filmów Młodego Widza

„Ciekawe kino dla dzieci będzie interesujące także dla dorosłego kinomana” – rozmowa z Jerzym Moszkowiczem, dyrektorem Międzynarodowego Festiwalu Filmów Młodego Widza Ale Kino!

Międzynarodowy Festiwal Filmów Młodego Widza Ale Kino! ma wieloletnią tradycję, w tym roku odbyła się 39. edycja imprezy. Jak festiwal zmieniał się w ciągu lat?

Festiwal pierwsze kroki stawiał w latach 60. Początkowo był to kameralny przegląd filmów animowanych i dziecięcych. Stopniowo się rozrastał i w 1969 roku przekształcił się w Ogólnopolski Festiwal Filmów dla Dzieci i Młodzieży, jedyne tego typu wydarzenie w kraju. Przez pewien czas odbywał się co dwa lata, w ramach Biennale Sztuki dla Dziecka. Kolejna duża zmiana miała miejsce w 1996 roku i od tej pory jest to już festiwal międzynarodowy, znany pod nazwą „Ale Kino!”.

Czym wyróżnia się festiwal Ale Kino! na tle innych imprez tego typu?

Jeszcze około dekadę temu impreza w Poznaniu była jedynym festiwalem filmów dla dzieci w Polsce. Dzisiaj takich wydarzeń jest co najmniej kilka, o różnych rozmiarach, koncepcjach programowych, strukturze organizacyjnej czy wreszcie zasięgu oddziaływania. Ale Kino! – w moim przekonaniu – wyróżnia się ambitnym i szeroko zakrojonym programem oraz potężną skalą organizacyjną. Jesteśmy przy tym nadal bardzo tradycyjnym festiwalem filmowym – to znaczy, że wydarzenie odbywa się w jednym mieście, trwa około tygodnia, że najważniejszy dla nas jest międzynarodowy konkurs, prezentujący starannie wybrane filmy, pozyskane od różnych producentów i dystrybutorów z całego świata, że przyjeżdżają do nas liczni twórcy tych obrazów, aby spotkać

się z widownią, a także goście „branżowi”. Odwiedzające nas po raz pierwszy osoby często wyrażają zaskoczenie rozmiarami imprezy i tym, że rozmachem i profesjonalizmem – chociaż to wydarzenie przeznaczone dla dzieci – nie różni się specjalnie od innych, największych polskich festiwali filmowych. I często do nas wracają, także dla tego, że na naszym festiwalu panuje niezwykle przyjazna atmosfera, że każdy odczuje naszą opiekę i gościnność. Współpracujemy i przyjaźnimy się z wieloma europejskimi festiwalami dziecięcymi i jesteśmy dumni, że nie odbiegamy jakością od tych najważniejszych. Mogę śmiało powiedzieć, że Ale Kino! jest w tej chwili dobrze rozpoznawalną i szacowaną marką w Europie i że dla wielu przedsięwzięć stanowimy ciekawe źródło inspiracji.

Ale Kino! stwarza możliwości kontaktu najmłodszych widzów z wartościowymi filmami, głównie europejskimi. Czym się Państwo kierują przy wyborze tytułów do festiwalowego repertuaru?

Dobór filmów do programu festiwalu to długotrwały, bo trwający co najmniej osiem miesięcy proces. W tym czasie, w tym roku, grupa selekcjonerów obejrzała kilka tysięcy obrazów, w tym ponad 400 fabularnych. Kryteria wyboru są różne, najważniejsza jest jednak jakość artystyczna oraz dopasowanie przekazu do możliwości odbioru dzieci i młodzieży. To ostatnie jest dla nas niezwykle istotne. Szukamy filmów ważnych pod względem poruszanej tematyki,

„Mój tata jest kebabką”, reż. Anouk Fortunier, mat. MFF Ale Kino

także takich, które raczej nie przedrą się do kin, bo mogą być problematyczne dla masowej widowni. Zwracamy uwagę na wiek bohaterów filmów, bo chcielibyśmy, aby nasza widownia mogła się z nimi w pewien sposób utożsamiać. I wreszcie jesteśmy przekonani, że oprócz istotnego przesłania filmy w tej kategorii odbiorczej powinny nieść pozytywny przekaz.

W wywiadach podkreśla Pan, że młodego widza należy traktować serio. Czy w związku z tym film dla młodego widza zawsze musi kończyć się happy endem?

Happy end to szczęśliwe zakończenie filmu trochę *deus ex machina*, niewynikające bynajmniej z przebiegu opowiadanej w nim historii. To konwencja hollywoodzka, której raczej unikamy. Szczęśliwe zakończenie ma sens wtedy, gdy wynika logicznie z opowieści. Nie musi być ani oczywiste, ani dosłowne. Jego pozytywny przekaz zawiera się w konstatacji, że przeciwności losu można pokonać, że nawet z najtrudniejszych sytuacji są jakieś wyjścia. Ważne jest, aby młody bohater nie był w życiu sam, aby cieszył się w swoim otoczeniu miłością lub przyjaźnią, aby dążył z uporem do poprawy swojego losu. Słowa takie jak powyższe mogą brzmieć dość sztywno i dydaktycznie, ale właśnie od tego jest kino, aby nadać takim prostym prawdom głęboko humanistyczny wymiar. Nie chcemy ukazywać życia jako pułapki, widzimy w nim raczej drogę, czasami krętą i pod górkę, ale przecież piękną i godną przebycia. W moim przekonaniu właśnie takie kino odgrywa ważną rolę w kształtowaniu młodego człowieka.

Co roku festiwal przyznaje nagrodę – Platynowe Koziołki. W tym roku jej laureatką została Frances Andreassen Østerfelt, duńska odontolożka, ale też scenopisarka. Co zadecydowało o wyróżnieniu?

Frances przyjechała do Poznania 20 lat temu, z animowanym filmem „Fantastyczny sklep z kwiatami”, który został nagrodzony Marcinkiem, czyli nagrodą jury dziecięcego. Napisała do niego scenariusz oraz stworzyła niezwykle, subtelne lalki z plecionego drutu i tkaniny. Od tej pory gościła na festiwalu wielokrotnie, stając się kimś w rodzaju dobrego ducha naszego przedsięwzięcia. Otwarta, prowokująca do rozmowy, poszukująca. To tutaj znalazła parterów do filmu „Len” zrealizowanego w poznańskim Telewizyjnym Studio Filmów Animowanych, tu dzieliła się z nami pomysłami na komiks o Marii Skłodowskiej-Curie, który został wydany ze znakomitymi ilustracjami Anny Błaszczuk, skądinąd wybitnej

twórczyni filmów animowanych. Nagrodę przyznajemy między innymi za efektywne współtworzenie wizerunku festiwalu Ale Kino! przez wierną i twórczą, 20-letnią obecność na nim.

Widownia festiwalu to bardzo szeroki przekrój widzów: od najmłodszych, zaledwie dwuletnich, przez starsze dzieci, nastolatków... Jakie filmy ogląda młody widz?

Młody widz stoi dzisiaj przed ogromnym wyborem. Ten wybór tworzy przede wszystkim internet, oczywiście. Jednak jego rozległość jest pozorna. Kina są zdominowane produkcjami zza oceanu lub obrazami, próbującymi je naśladować. Co prawda pojawiają się dystrybutorzy, tacy jak na przykład Nowe Horyzonty, wprowadzający na rodzimy rynek kino z innych rejonów, jednak dzieje się to wciąż na relatywnie małą skalę. Tymczasem w bardzo wielu krajach Europy i świata powstaje wysoce ciekawe kino dla młodego widza, łączące silną lokalność opowieści z uniwersalną problematyką. Tutaj ogromną rolę do odegrania mają festiwale, przybliżające takie właśnie obrazy.

A czy dorośli widzowie też znajdują w repertuarze filmy dla siebie? Czy utwory adresowane do najmłodszych mogą okazać się wartościowe także dla ich rodziców?

Uważam, że ciekawe kino dla dzieci będzie interesujące także dla dorosłego kinomana. Po pierwsze dlatego, że to po prostu są dobrze zrobione filmy. Po drugie, że te najlepsze z nich ukazują świat z niezwykle intrygującej perspektywy dziecka. Taka strategia nadawcza znana jest od dawna również z kina dla dorosłych, aby wspomnieć chociażby „Błaszany bębenek” Volkera Schlöndorffa. Filmy tego typu pokazujemy też na Ale Kino! w skromnej ilościowo, ale ważnej jakościowo sekcji „Ale Kino! w stronę dzieciństwa”, w której w tym roku znalazł się między innymi niezwykle film Céline Sciammy „Mała mama”, prezentowany między innymi w konkursie głównym Berlinale.

Festiwal Ale Kino! w ostatnich latach był wspierany przez program Kreatywna Europa. Jak Pan uważa, jakie elementy imprezy zdecydowały o tym, że otrzymywał on dofinansowanie?

Wsparcie programu Kreatywna Europa, wtedy, gdy je otrzymujemy, cieszy podwójnie. Upatrujemy w nim prestiżowego uznania dla naszej pracy i jej efektów. Oczywiście cieszy nas też gotówka: festiwale filmów dla dzieci nie należą do przedsięwzięć najlepiej finansowanych. Ma to istotne znaczenie szczególnie teraz, kiedy formuła hybrydowa oznacza

Praktyczny Pan, reż. Michał Poniedzielski,
Dominik Litwiński, mat. MFF Ale Kino

praktycznie konieczność przygotowania dwóch wydarzeń, w realu i online, zamiast tradycyjne jednego, kinowego. Niestety, w gruncie rzeczy za te same pieniądze. Bardzo więc liczymy, że w tym roku, podobnie jak rok temu, zostaniemy dobrze ocenieni i zasłużymy na dotację z Kreatywnej.

Organizatorem festiwalu Ale Kino! jest Centrum Sztuki Dziecka, jedyna taka instytucja w Polsce. Z jakiej idei powstała?

Centrum zostało powołane w 1984 roku, początkowo pod nazwą Ogólnopolski Ośrodek Sztuki dla Dzieci i Młodzieży. Była to inicjatywa grupy twórców i badaczy sztuki dla najmłodszych, skupionych w Poznaniu już od lat 60., najpierw wokół Teatru Marcinek i Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, a później przy zorganizowanym po raz pierwszy w 1973 roku Biennale Sztuki dla Dziecka, unikalnym na skalę światową wydarzeniu kulturowym dla dzieci, które centrum organizuje do dzisiaj. Jednym z ważniejszych elementów konceptu jest zapewne uznanie podmiotowej i partnerskiej roli dziecka w twórczości dla niego przeznaczonej.

Co jest dla Pana najważniejsze w promocji działań artystycznych kierowanych do najmłodszych?

Najważniejsze jest przekonanie dorosłych odbiorców, a także opinii społecznej, że sztuka dla dzieci nie jest infantylną i mało ważną, daleką kuzynką „prawdziwej” twórczości dla dorosłych. W Polsce nadal silnie wybrzmiewa echo romantycznego paradygmatu artysty stojącego na jakimś piedestale i z owego piedestału samotnie cierpiącego za miliony. Tymczasem sztuka dla dziecka wymaga zejścia z cokołu i myśleniu stanowczo więcej o swoim odbiorcy niż o sobie. Ci, którzy decydują o finansowaniu sztuki ze środków publicznych w kwestii twórczości dla dzieci, wydają się nie w każdym przypadku rozumieć, jak ważny jest ten obszar życia kulturalnego. Widać to po tym, jak rozkładają się pola finansowania kultury, gdzie sztuka dla najmłodszych jest często beneficjentem mniejszych środków.

Festiwal Ale Kino! poza stacjonarną, poznańską edycją, posiada też program objazdowy – Wędrujące Ale Kino! Od zeszłego roku inicjatywa odbywa się także online. Czy mógłby Pan przybliżyć jej założenia?

Tak jak mówiłem wcześniej, jesteśmy festiwalem dość tradycyjnym, jeżeli chodzi o formy organizacyjne i strukturę. Jednak nie mogliśmy przejść obojętnie nad potrzebami

widzów, którzy do takiego kina, jak „nasze”, mają najdalej. Chodzi o dzieci i młodzież z niedużych miejscowości, gdzie jeżeli nawet jest kino, to jednak jego repertuar jest znacząco ograniczony. Dorośli kinomani w sezonie pakują plecaki i wędrują po festiwalowej Polsce. Dzieci takiej możliwości raczej nie mają. Stąd koncept dotarcia do nich z pewnego rodzaju festiwalem w walizce. Jest w niej prawie wszystko, co na „dużym” festiwalu w Poznaniu, tyle że w miniaturze. W taki sposób docieramy co roku do blisko 10 tysięcy młodych widzów.

W przyszłym roku odbędzie się 40. edycja Międzynarodowego Festiwalu Filmów Młodego Widza Ale Kino! Czy mają Państwo szczególne plany związane z tym jubileuszem?

Jeszcze nie mamy. Jako porządni poznańscy, patrzymy na jubileusze nieco organicznie: organizujemy je nie dla splendoru i sławy, ale po to, aby zwrócić na coś uwagę, a przede wszystkim wzbogacić ofertę dla festiwalowej widowni. Tak będzie także z okazji „czterdziestki”, chociaż wiemy, iż nie przyjdzie to nam łatwo. Chociażby dlatego, że w 2022 samorządowe instytucje kultury znajdą się na pewno w bardzo trudnej sytuacji finansowej. Jestem jednak optymistą, także w tej sprawie. A to właśnie ta piękna cecha, między innymi, pozwoliła mi prowadzić festiwal przez 30 lat.

JERZY MOSZKOWICZ dyrektor Międzynarodowego Festiwalu Filmów Młodego Widza Ale Kino! i Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu. Menadżer kultury, reżyser teatralny i telewizyjny, specjalizujący się w twórczości dla dzieci. Były prezydent Międzynarodowego Centrum Filmu dla Dzieci i Młodzieży CIFEJ i członek zarządu Europejskiego Stowarzyszenia Filmu dla Dzieci ECFA. Juror na wielu festiwalach filmowych na świecie.

Dlaczego zdecydowała się Pani uczestniczyć w EAVE Marketing Workshop?

Wiedziałam, że specjaliści współpracujący z EAVE to doświadczone osoby pracujące przy dużych międzynarodowych projektach, które zaoferują świeże spojrzenie na moją codzienną pracę. W warsztatach organizowanych przez EAVE uczestniczyli wcześniej moi koledzy i koleżanki z zespołu i dla każdej z tych osób był to świetne doświadczenie i zastrzyk energii do pracy przy naszych kolejnych filmach.

Czego oczekiwała Pani od szkolenia? Czy program spełnił Pani oczekiwania?

Rozpoczęłam pracę w M2 Films tuż przed wybuchem pandemii, która na ponad rok zamroziła większość wydarzeń branżowych. Podczas warsztatu w Luksemburgu liczyłam nie tylko na usystematyzowanie i zdobycie nowej wiedzy, lecz także wymianę myśli i doświadczeń w pandemicznej, pełnej nowych wyzwań rzeczywistości. Warsztat dał mi zarówno świeże spojrzenie na działania z zakresu PR-u i marketingu, jak i międzynarodową perspektywę, w której spotykają się najróżniejsze kulturowe konteksty. Bezcenne!

Jak wyglądała struktura warsztatów i grupa kursowa? Ile osób brało w nich udział, z jakich krajów pochodzili uczestnicy, jakie obszary sektora reprezentowali, kim byli wykładowcy?

Każdy dzień warsztatów podzielony był na dwa moduły: wykładowy oraz warsztatowy, podczas których pracowaliśmy w grupach. W warsztatach udział wzięło 30 osób, większość z Europy, ale były też osoby z Gwatemali oraz Meksyku. Zajęcia poprowadzili specjaliści z zakresu PR-u i marketingu, którzy na co dzień pracują w agencjach sprzedaży i PR-owych, a także w firmach dystrybucyjnych.

Czy udało się Pani nawiązać nowe kontakty podczas warsztatów?

Jak najbardziej, networking to jedna z najmocniejszych stron warsztatu. Szczególnie bliski kontakt nawiązałam z osobami, z którymi miałam okazję pracować w grupie przy wybranych projektach. To filmy, które później faktycznie powstają, część z nich ma szansę zaistnieć w sezonie nagród, więc pozostajemy w kontakcie, dając sobie wzajemnie znać o kolejnych sukcesach. To bardzo budujące.

Co najbardziej podobało się Pani w warsztatach?

Zagłądanie za kulisy kampanii najróżniejszych projektów filmowych i poznawanie szczegółów, które przesądziły o ich sukcesie lub porażce. Trudno wybrać jedną rzecz, mieliśmy na warsztatach rewelacyjny zespół ekspercki, który przygotował świetny program, a także udało nam się spotkać osobiście pomimo wciąż trwającej pandemii. Najbardziej doceniam jednak dawkę inspiracji, którą dało mi to szkolenie.

Komu poleciłaby Pani ten warsztat?

Każdej osobie, która pracuje przy promocji filmów. Ta pięciodniowa pigułka wiedzy i doświadczeń daje zupełnie nową perspektywę, bazę nowych kontaktów i pokazuje, że praca w marketingu filmowym może być fajną przygodą.

Jaką ocenę dałaby Pani warsztatom w skali od 1 do 10?

10 z plusem.

COLLABORATE TO INNOVATE

„ZEF Filmowe Okno na Europę” – projekt nagrodzony w ramach inicjatywy Collaborate to Innovate

Sieć Europa Cinemas ogłosiła wyniki naboru projektów w ramach inicjatywy Collaborate to Innovate, realizowanej przy wsparciu programu Kreatywna Europa – komponentu MEDIA. Celem naboru było wyłonienie innowacyjnych projektów, realizowanych przez kilka kin członkowskich z tego samego kraju lub kina współpracujące na poziomie europejskim. Wśród głównych priorytetów inicjatywy są innowacyjność, współpraca oraz zrównoważony rozwój. Projekty, które ubiegały się o dofinansowanie w swoich założeniach powinny zachęcać do tworzenia nowych metod współpracy w ramach sieci, które mogą mieć wpływ na budowanie zróżnicowanej widowni kina europejskiego. Przykładowo, mogły to być nowe usługi oraz oferty dla widzów, wspólne kampanie marketingowe promujące chodzenie do kina, filmy europejskie skierowane do młodych ludzi oraz projekty służące budowaniu wspólnoty, koncentrujące się na włączeniu społecznym i dostępie.

Wśród 15 wyróżnionych projektów, które otrzymały łączne dofinansowanie w wysokości miliona euro, znalazł się projekt „ZEF Filmowe Okno na Europę”. Liderem projektu jest kino studyjne Amok, działające w ramach Teatru Miejskiego w Gliwicach. Od 2004 roku Amok należy do Europa Cinemas, międzynarodowej sieci kin, której celami są zachęcanie do promocji, dystrybucji i wyświetlania filmów lub produkcji audiowizualnych z krajów europejskich i krajów partnerskich spoza Europy oraz realizacja wszelkich inicjatyw, które umożliwią szerszy dostęp do produkcji europejskich w kinach.

Partnerami projektu są kina: Sokół w Nowym Sączu, OKF Iluzja w Częstochowie, Mikro w Krakowie oraz Opolskie Kino Objazdowe. We wszystkich tych ośrodkach będą odbywały się projekcje europejskich filmów, wyłonionych w ramach pracy ZEF – Zespołu Edukatorów Filmowych. Zespół Edukatorów

Filmowych działań aktywnie od 2016 roku, początkowo pod nazwą Zespół ds. Młodej Widowni. Przedstawiciele Zespołu regularnie oceniali filmy na polskich festiwalach filmowych dla dzieci i młodzieży o randze międzynarodowej: w Poznaniu, Warszawie, Lublinie i Rzeszowie. Dzięki temu oferta filmów o dużych walorach edukacyjnych, obecnych w powszechnej dystrybucji, poszerzyła się.

„ZEF Filmowe Okno na Europę” to projekt, który ma na celu wskazywanie i promowanie wartościowych filmów dla dzieci i młodzieży. Ekspertki zgromadzeni pod egidą ZEF to twórcy programów edukacji filmowej, przedstawiciele kin i nauczyciele. Przez lata przyglądali się jakości produkcji filmowych dla najmłodszych widzów, a teraz w ramach innowacyjnego na skalę kraju projektu będą opiniować filmy i wybranym przyznawać znak jakości ZEF, który ma być sygnałem dla branży kinowej i widzów, jakie tytuły są szczególnie wartościowe. Znak jakości ZEF będzie przyznawany w szczególności filmom przeznaczonym dla młodych widzów oraz zawierającym treści ważne i przydatne dla osób prowadzących różne formy edukacji filmowej i prowadzących kina.

Sieć Europa Cinemas działa od 1991 roku. Zrzesza podmioty z sektora kinowego oraz wspiera ich współpracę poprzez wspólne inicjatywy. Jej celem jest zapewnienie wsparcia finansowego i operacyjnego kinom, które promują filmy europejskie. Do sieci Europa Cinemas należy aktualnie 1268 kin (z 3136 ekranami) w 786 miastach i 72 krajach. Europa Cinemas wspiera również dystrybucję filmów europejskich w Azji, Ameryce Łacińskiej i krajach obszaru śródziemnomorskiego. Działania prowadzone w ramach sieci są możliwe dzięki dofinansowaniu z programu Kreatywna Europa – komponentu MEDIA.

**Zapraszamy na styczniowe spotkanie
informacyjne dotyczące schematów
dofinansowania w programie
Kreatywna Europa na rok 2022!**

Szczegóły już wkrótce na
www.kreatywna-europa.eu

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego**

**Współfinansowane przez
Unię Europejską**

Creative Europe Desk Polska

Al. Ujazdowskie 41

00-540 Warszawa

tel. + 48 22 44 76 180

www.kreatywna-europa.eu

info@kreatywna-europa.eu